

PIAST

Tygodnik polityczny, społeczny, oświatowy, poświęcony sprawom ludu polskiego.
Naczelny organ Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Prenumerata roczna wynosi:
w Polsce 6 zł; zagranicą 15 zł;
w Ameryce 2 dolary. (Nr poj. 8 cent.)

Wychodzi co niedziele.

Konto czekowe P. K. O. w
Nr 401.065

Cena numeru:
15 groszy.

Naczelny redaktor:
Dr Władysław Kiernik.

Manuskryptów nie zwraca się
Nie podpisane do kosza

Redakcja i Administracja: **Kraków, Mały Rynek L. 4.** — Telefon Nr 1286.

Treść numeru: Potworna prawda. — Klub P. S. L. o sytuacji państwa i gospodarce rządu. — Budżet na rok 1925. Dział organizacyjny. — Nowy rozłam w „Wyzwoleniu”. — Jak posłowie „Wyzwolenia” poniewierają godność poselską. — Z Sejmu. — Urywki z pamiętnika (J. Bojko). — Zanik „Wyzwoleńców” w Poznańskim. — Kto spowodował eksplozję w lokalu N. P. Ch. — Pożyczki długoterminowe. — Budujmy własną prasę ludową. — Z ruchu politycznego. — Rozmaitości. — Kronika. — Odpowiedzi Redakcji

Zjazd Wojewódzki P. S. L.

Dnia 24 maja 1925 r. (w niedzielę), odbędzie się w Rzeszowie w sali „Sokoła”, przed południem, Zjazd Wojewódzki P. S. L. z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Referat o sytuacji politycznej.
- 2) Aktualne zagadnienia gospodarcze wsi w chwili obecnej.
- 3) Sprawy organizacyjne.

Zarząd Okręgowy P. S. L.

Potworna prawda.

Kiedy przed kilku tygodniami w artykule »Nie bankructwo ale gangrena«, przynieśliśmy pierwsze wieści o przerażających rezultatach rewizji, dokonanej w województwach wschodnich, wskazujących na udział niektórych organizacji »Wyzwolenia« w zbrodniczej robocie t. zw. band dywersyjnych na kresach — nie chcieliśmy sami dać temu wiary i pragnęliśmy, by te straszne wieści okazały się fałszywymi. Niestety, te **potworne wiadomości, okazały się ponurą, smutną i bo esną prawdą.** Dzienniki, jak »Dziennik Wileński« inne, a także wiadomości, kursujące w kołach sejmowych, przynoszą szczegóły, nazwiska i cyfry.

Oto **głównym hersztem** organizacji terrorystycznej, trudniącej się mordowaniem, podpalaniem i rabunkiem ludności polskiej na kresach był aresztowany **Makowski, Maksymowicz, prezes Koła „Wyzwolenia“ w Derewnie. Sekretarzem** tego wodza bandytów, działającego w ścisłym porozumieniu z sowieckim sztabem band dywersyjnych t. zw. G. P. U. w Mińsku, był **Juncowicz, sekretarz „Wyzwolenia“**. Również **Koła „Wyzwolenia“ w gminach Naliboki, Raków i Wieniec** były **pokrywką dla zbrodniczej akcji band dywersyjnych**.

U herszta bandytów pana **»przesa«** Makowskiego przychwycono listę około **400 członków owych band** zbrojeckich, działających pod szumną nazwą **»białoruskiej organizacji powstańczej«**, której celem miało być rzekomo oderwanie ziem wschodnich od państwa polskiego, a która tymczasowo uprawiała mordy i rabunki. Otóż owi 400 bohaterowie figurują równocześnie jako **członkowie odnośnych Kół „Wyzwolenia“**. **Pieczętka** tych Kół „Wyzwolenia“ służyła zarazem jako **legitymacja i znak porozumiewawczy** między bandą Makowskiego a **sztabem G. P. U. w Mińsku**.

W »organizacji« tej maczał palce także pan **poseł Sejmu Rzeczypospolitej polskiej, do niedawna członek klubu „Wyzwolenia“**, obecnie członek tak zwanej niezależnej partji chłopskiej (grupa Wojewódzkiego) **Hołowacz**, który jeździł do Mińska i przywoził fundusze dla »organizacji«.

Na tem tle, jasnym jest także, jakie znaczenie miała owa maszyna piekielna, którą na Starem Mieście w Warszawie przygotowywał w mieszkaniu drugiego p. posła Szapiela, kolegi p. Hołowacza i Wojewódzkiego, p. Trojanowski, przyjaciel posła Bagińskiego z »Wyzwolenia«.

Przecieramy oczy i zapytujemy, czy możliwym jest, aby **pod firmą stronnictwa polskiego** przygotowywała się **zbrodnia przeciw państwu**, czy możliwym jest, aby rząd, aby Sejm tolerował nadal takich ustawodawców, czy możliwym jest, aby **stronnictwo mieniące się być polskiem i lałowem** było **wyłęgarnią zbrodniarzy i wrogów Rzeczypospolitej?**

Spółeczeństwo polskie oczekuje jasnej i stanowczej odpowiedzi na te bolesne pytania!

W. M.

Klub P. S. L. o sytuacji państwa i gospodarce rządu.

Mowa wiceprezesa Klubu, posła dra Władysława Kiernika, wygłoszona w jeneralnej dyskusji nad budżetem na rok 1925.

(Dokończenie).

Przechodząc do innych dziedzin gospodarki państwowej, nie będę szczegółowo omawiał wszystkich resortów, na co znajdzie się odpowiednia sposobność przy szczegółowej dyskusji nad budżetami poszczególnych ministerstw. Dotknę jednak niektórych rzeczy, których w jeneralnej dyskusji pominąć nie mogę. Jeżeli mówiłem o rolnictwie, nie mogę nie dotknąć wielkiej sprawy reformy rolnej, która od lat siedmiu niemal pokutuje i w naszym Sejmie i w rządzie bez możliwości wreszcie realnego wprowadzenia jej w życie. Rząd w ostatnich czasach wyszedł z rezerwy w tej sprawie i wystąpił z pewnym projektem, który będzie musiał ulec w komisji gruntownej rewizji. Ale zbyt długo rząd w tej sprawie zachowywał się biernie i musimy od rządu wymagać, aby z tej bierności wyszedł w tej sprawie, która musi być wreszcie zakończona i wprowadzona na właściwe drogi. Muszę podnieść, że ten, kto był powołany do przeprowadzenia

w ostatnich czasach tej wielkiej reformy, minister reform rolnych, nietylko nie stanął na wysokości swego zadania, ale mogę powiedzieć, przyjmując za to zupełną odpowiedzialność, uczynił w swoim zakresie działania tyle szkód, że niewątpliwie następcy będą musieli najpierw odrabiać to zło, które on wprowadził. Pamiętamy, kiedy na jednym z posiedzeń komisji reform rolnych p. minister szeroko i długo przedstawiał, że zanim się zabierze do przeprowadzenia reformy rolnej, musi zreorganizować swój aparat, że aparat dotychczasowy był nieodpowiedni, że główną winą nieprzeprowadzenia reformy rolnej to był ten zły, niewłaściwie dostosowany aparat. Rzeczywiście zaczął reorganizować ten aparat w ten sposób, że go w zupełności zdeorganizował, że zostały niemal szczątki z tego aparatu, że system bezwzględnej usuwania ludzi nie pod kątem widzenia kwalifikacji, ale pod kątem widzenia wyłącznie sympatji, antypatji, był dla

p. ministra reform rolnych decydującym w usuwaniu ludzi najpracowitszych, najbardziej uzdolnionych. Doszliśmy do tego dzisiaj, że trzy nasze okręgowe Urzędy ziemskie pozbawione są swoich kierowników, doszliśmy do tego, że departament najważniejszy, który stanowi rdzeń ministerstwa reform rolnych, departament urządzeń rolnych, jest zdeorganizowany, nie ma kierownika, ani też dwóch najważniejszych naczelników wydziałów, t. zn. działu parcelacyjnego i działu zapasu ziemi. Były wprawdzie próby wprowadzenia na miejsce tych rzekomo niewłaściwych ludzi, ludzi nowych. Był dyrektor, który kilka tygodni, czy kilka miesięcy, powołany przez p. ministra reform rolnych, popasał na tem stanowisku, ale, zorientowawszy się, że nie jest na właściwym miejscu, miał na tyle uczciwości, sumienia i przyzwoitości, że zrezygnował i opuścił to stanowisko. Przyszedł drugi, który tymczasem zastępuje, który nie może objąć całokształtu prac reformy rolnej w całym państwie i który w dalszym ciągu pomaga dezorganizować ten aparat ministerstwa reform rolnych.

Nie będę tu w dalsze wchodził szczegóły, stwierdzę tylko, że projekty ustaw p. ministra reform rolnych nie miały szczęścia ani w komisji, ani w Sejmie i że, mojem zdaniem, najwyższy czas, ażeby rząd, który, jak powiedziałem, przez dłuższy czas biernie dość przyglądał się temu stanowi rzeczy, zechciał z tego stanowiska zejść i do tej sprawy reformy rolnej przyłożyć czynniejszą, niż dotychczas, rękę.

W dziedzinie tak ważnej, jak w dziedzinie oświaty, musieliśmy narzekać często, zbyt często, na politykę, która nie była polityką powszechnej oświaty ludowej i udostępnienia tej oświaty dla szerokich mas ludowych. Spotykaliśmy się często z pomysłami, które, zamiast ułatwiać, tępowały oświatę. Spotykaliśmy się z antykonstytucyjnymi zarządzeniami, wprowadzającymi opłaty za naukę szkolną pod pozorem rzekomych zwrotów wydatków na pomoce naukowe. Wiemy więc, że ściągane z rodziców z tego tytułu opłaty przewyższały znacznie to, co w danej szkole na pomoce naukowe było istotnie potrzebne. Musimy stwierdzić, że ciągłe zmiany programów i eksperymenty w dziedzinie szkolnictwa ludowego, eksperymenty, które polegały na wprowadzeniu 7-klasowej szkoły w poszczególnych gminach, względnie kasowaniu szkół wiejskich w poszczególnych wsiach i wprowadzeniu dla wsi 7-kl. szkoły okazały się zupełnie niepraktyczne i zamiast podnosić oświatę, musiały spowodować jej obniżenie. Mam wrażenie, że obecny min. ośw. zdaje sobie sprawę z tego i że nie chce i nie pójdzie tą drogą tłumienia oświaty przez niszczenie szkolnictwa ludowego i znoszenia szkół po wsiach, gdzie one są. W Małopolsce byliśmy w tem dobrem położeniu, że każda wioska miała swoją szkołę, a po ukończeniu szkółki wiejskiej uczeń, chcąc się dalej kształcić, miał możliwość przejścia do innej szkoły. System ten przyczynił się do wyćpienia analfabetyzmu i podniesienia oświaty wśród mas ludowych. Zniesienie tych szkół oznaczałoby cofnięcie oświaty ludowej.

O administracji mówić będziemy przy budżecie ministerstwa spraw wewnętrznych. Chcę tylko stwierdzić ogólnie, że i pod tym względem stosunki się pogorszyły, a nie polepszyły. Słaba nasza administracja,

NIEZAWODNE ZNAMIONA

269
1 2

„Prawdziwej Francka przymieszki do kawy“ mianowicie nazwa **„Franck“** i **„młynek do kawy“** występują na nowem opakowaniu w skrzyneczkach brunatno-niebiesko-białego koloru szczególnie wybitnie. **„Prawdziwa Francka z młynkiem do kawy“** pozostaje nadal niedościgniona pod względem aromatu, smaku i wydajności

wymagająca bardzo troskliwej opieki i ciągłej poprawy, obecnie uległa jeszcze dezorganizacji. W szczegóły wchodzić nie będę, ale muszę podnieść, że zasadniczo nie może się dobrze dziać w tej administracji i nie można mówić o sanacji tej administracji na kresach, jeżeli się wprowadza system nieodpowiedzialności, jeżeli się wprowadza system udziału w rządzeniu i kierowaniu jednego resortu przez kilka jednostek, z których jedna przed drugą nie jest odpowiedzialną. W dziedzinie tych stosunków mamy właściwie trzech ministrów, albowiem mamy z jednej strony właściwego ministra spraw wewnętrznych, który jest odpowiedzialny konstytucyjnie przed Sejmem za kierowanie swoim resortem, mamy także specjalnego wiceministra, który jest przeznaczony do zajmowania się stosunkami kresowymi. To byłoby zrozumiałe, o ileby ten wiceminister, jako współtowarzysz ministra spraw wewnętrznych razem z nim i przed nim odpowiedzialny miałby pracować dla poprawy administracji. Ale mamy jeszcze trzeciego administratora, trzeciego specjalistę, mamy wicepremiera p. Thugutta, który znowu stwarza dla siebie aparat niby to opiniodawczy i doradczy, a który w znacznej mierze musi kępować i kępuje ministra spraw wewnętrznych w wydawaniu zarządzeń i przy przeprowadzaniu tych zmian, które dla sanacji stosunków są konieczne: Gdzie kucharek sześć, tam nie ma co jeść. Nic dziwnego, tam, gdzie jest pomieszanie kompetencyj, gdzie jest kolizja odpowiedzialności gdzie jeden drugiemu przeszkadza w tej robocie, którą chce przeprowadzić, tam dobrze być nie może i tam do-

brze nie jest. O tych stosunkach będziemy mieli jeszcze sposobność pomówić; chciałbym dziś jednak podkreślić to zło, które musi być usunięte, jeśli naprawdę, czy lewa, czy prawa strona tej Izby, czy którekolwiek stronnictwo dąży do uporządkowania administracji i do uporządkowania naszych stosunków kresowych.

W sprawie samorządu muszę powiedzieć, że rząd również zachowuje zbytnią bierność. Jesteśmy wprawdzie przedewszystkiem, jako Sejm, odpowiedzialni za los ustaw samorządowych, które się znajdują w Sejmie i w komisjach, sędzę jednak, że pod tym względem rząd powinien być mniej bierny i więcej okazać zainteresowania i współdziałania w uchwaleniu ustaw samorządowych, których przeprowadzenie w tym Sejmie uważam za równą konieczność państwową i społeczną, jak przeprowadzenie reformy rolnej, jak poprawa administracji, jak przeprowadzenie sanacji skarbu. Sędzę, że rząd nie może się przypatrywać biernie tym home-ryckim bojom, jakie toczą w komisji stronnictwa, na obstrukcję, jaką się prowadzi w komisji przeciw ustawom samorządowym. Dla tego, że jedne stronnictwa zajmują w sprawie tych ustaw inne stanowisko, niż drugie, nie dopuszcza się do przegłosowań, uprawia się obstrukcję, opóźnia się, przewleka się nie tylko uchwalenie tej tak ważnej dla wsi ustawy o gminie wiejskiej i o ordynacji wyborczej wiejskiej, ale opóźnia się także ustawę samorządową miejską, co, zdaje się, nie leży także w interesie przedstawicieli miast. (Przerywania na lewicy). Jeżeli stanowisko t. zw. radykalne — jak pan chce — będzie miało większość w komisji, my z pewnością poddamy się temu, będąc zwolennikami demokracji, która musi stać na zasadzie większości. (Głos: To, czemu trzymacie z prawicą?); ale panowie, którzy tak długo mówicie o demokracji, tej zasady większości nie chcecie uznać i owszem przez obstrukcję chcecie uniemożliwić załatwienie tej sprawy.

O resorcie sądownictwa nie będę długo mówił, ale muszę powiedzieć, że coraz częściej odzywają się — jak muszę stwierdzić z tej trybuny — i to ze wszystkich stron tej Wysokiej Izby, głosy, zwracające uwagę, że nie zawsze sądownictwo nasze, które chcielibyśmy widzieć i niezawisłe i stojące na wysokim poziomie, idzie po linii, dzięki którejby faktyczne to dwie zalety mogły być mu przypisane. Nie będę tu mówił o t. zw. klasowej sprawiedliwości, o której tu-

taj słyszeliśmy, ale muszę stwierdzić, na co się żala szerokie rzesze także ludu wiejskiego, że sprawiedliwość w sądach często chodzi różnymi drogami, że w tych samych sprawach, opartych na tych samych ustawach, orzecznictwo sądowe jest różnorodne. Muszę stwierdzić, że sądownictwo nasze może nie jest jeszcze dostatecznie przejęte duchem demokratycznym, nie duchem politycznej demokracji, ale duchem nowoczesnym, że sądownictwo w swoich orzeczeniach i wyrokach nie bardzo chętnie chce nagiąć się do ścisłego stosowania obowiązujących ustaw, zwłaszcza w dziedzinie reform społecznych, tam, gdzie n. p. chodzi o ustawy z dziedziny reform rolnych. Jeżeli chodzi n. p. o ochronę drobnych dzierżawców, spotykamy się z wyrokami sądowymi wprost sprzecznymi, a jednak opartymi na tych samych ustawach. I tutaj p. minister sprawiedliwości, bez naruszenia niezawisłości sędziowskiej i sądów, miałby wdzięczne zadanie, aby, jako stróż prawa i sprawiedliwości, zechciał zwrócić uwagę na większą jednolitość orzecznictwa sądowego i na stosowanie lojalne ustaw, przez Sejm uchwalonych.

Mówiono tu dużo o demokracji, mówiono tu dużo także o zadaniach radykalnej lewicy, mówiono tu o stronnictwie mojem, jakoby ono, idąc do wyborów, pod znakiem demokracji, miało stać się jej zaprzeczeniem w Sejmie przez utworzenie większości parlamentarnej ze stronnictwami, po prawej stronie tej Izby siedzącymi. Owszem, szliśmy i idziemy pod znakiem demokracji, (Głos na lewicy: Ludzie się zmieniają), ale demokracja dla nas nie jest jednoznaczna z tem, co słyszeliśmy z ust p. Rudzińskiego o radykalnej lewicy. P. posłowi Rudzińskiemu uśmiechają się może wzory Zachodu, może one są dobre na Zachodzie, muszę jednak stwierdzić, że radykalizm lewicowy nie pokrywa się jeszcze z demokracją, że demokracja, to jest coś innego, aniżeli sam radykalizm. Radykalizm może być i prawicowy tak dobrze, jak i lewicowy. My do frazesu, jak wogóle zawsze do frazesów, żadnej wagi nie przywiązujemy. Nasze wytyczne były i są jasne: z jednej strony — interes państwa, z drugiej strony — interes ludu, przez nas reprezentowanego. Pod tym kątem prowadzimy politykę i prowadzić ją będziemy i na żadne hasła i frazesy, czy to liberalne, czy radykalne, panowie nas nie wezmą. My pójdziemy radykalnie po linii polityki ludowej, jeżeli interes ludu tego będzie wymagał, będziemy żądał radykalnego przeprowadze-

INSTYTUT BAKTERJOLOGICZNY W SŁUZEWCU

Polska wytwórnia surowic i szczepionek weterynaryjnych

wyrabia kontrolowane przez władze państwowe

13

SUROWICE I SZCZEPIONKI

do celów hodowlanych i weterynaryjnych, jakoto: surowice przeciw różycy (czerwonca) świń, szczepionki i surowice przeciw zółzom końskim, przeciw cholercie drobiu i t. d.

Centrala sprzedaży: Laboratorium Dra Serkowskiego, Warszawa, ul. S-to Krzyska 16.

Adres telegraficzny: „Laboserk-Warszawa“

Adres telegraficzny: „Laboserk-Warszawa“

nia reform, ale reform, któreby naprawdę były wykonalne i przeprowadzone.

Jeżeli tutaj p. Rudziński mówił o sabotażu reformy rolnej, to, mojem zdaniem, powinienby się w pierśi uderzyć, albowiem nie rozmyślny może sabotaż, ale traktowanie tej sprawy w sposób, w jaki była traktowana przez jego stronnictwo, doprowadził nas do tego, że dziś reformy rolnej nie mamy, że ona urzeczywistniona być nie może. Stawianie projektów z jednej strony niewykonalnych, demagogicznych, stawianie projektów o wyłączeniu bez odszkodowania, co do których się stwierdza następnie za tydzień, czy za dzień, że są niezgodne z konstytucją i przeprowadzone być nie mogą, to jest także sabotaż reformy rolnej, który nas doprowadza do tego, że znajdujemy się w siódmym roku istnienia państwa polskiego, a jednak reformy rolnej naprzód pchnąć nie możemy. (P. Wyrzykowski: Dlaczego pan się nie starał o wykonanie ustawy, którą pan referował w poprzednim Sejmie?). Panowie niedawno powiedzieli, że jednak ta ustawa nie była najgorsza, panowie przez usta swoich przedstawicieli twierdziliście, że nie trzeba nawet ustawy zmieniać. Panowie twierdziliście, że ustawa z 15 lipca 1920 roku, a mówił to p. minister Thugutt, kiedy przemawiał, jako prezes stronnictwa „Wyzwolenia“ — jest zupełnie dobra i wykonalna, więc proszę pod tym względem zarzutów nie robić. Ale w każdym razie, jeżeli należało tę ustawę poprawić, jeżeli w tym kierunku zrobiliśmy stosowne kroki, to panowie przyznają, że utraciliście rzeczy pozytywne, na miejsce których nie wprowadziliście nic, oprócz projektu, który, jak sami musicie stwierdzić, jest niewykonalny. I dziś wracamy do tego, co przed dwoma laty utracono, dziś musimy odrabiać to, co panowie zepsuliście w roku 1923, dziś musimy starać się o to, żeby przywrócić tęsamą ustawę, zresztą poprawioną, bo chętnie na poprawki i ulepszenia zawsze pójdziemy, gdyż nie przywiązujemy się do frazesów, ani formulek i teoryj, ale chcemy żyć, rozwijać się i chcemy prowadzić lud po drodze realnego rozwoju, a nie po drodze frazesów, teoryj nieziszczalnych i pięknie brzmiących haseł. (Oklaski).

Mówiono tu także o rozmaitych wpływach partyjnych, wciągnięto w ten spór także i niektóre instytucje finansowe, czyniono tu zarzuty z jednej i drugiej strony o partyjnym traktowaniu spraw natury ekonomicznej i gospodarczej, jak n. p. w Banku Rolnym. Wiemy, że p. kolega Rudziński usiłował zepchnąć winę za to, oczywiście nie na kogo innego, jak na piastowców, twierdząc, że „Wyzwolenie“ nie ma dostatecznej liczby swoich reprezentantów w Radzie nadzorczej Banku Rolnego, ale mogę w takim razie powiedzieć, że zapomniał o tem, iż jednakowoż odpowiedzialność za ten Bank ponosi nie kto inny, jak członek stronnictwa „Wyzwolenia“, p. Wilkoński, prezes Rady nadzorczej. Jeżeli dzieją się tam nadużycia, jeżeliby się tam powodowano jakienikolwiek względami politycznymi, to w pierwszym rzędzie on musi być odpowiedzialny i panowie powinni się zwrócić z pretensjami do prezesa, do którego chyba macie bezwzględne zaufanie. (Głos: Wy macie też wiceprezesa). Tak, ale to jest taki stosunek, jak wicepremiera Thugutta i premiera Grabskiego. Mam wrażenie, że panowie nie pociągniecie do odpowiedzialności wicepremiera Thugutta, ale bar-

ADWOKAT

Dr STANISŁAW KULPA

otworzył własne biuro

w Krakowie, ul. św. Filipa 12, I p.

przy Rynku Kieparskim. 30

dzo chętnie pociągniecie p. premiera Grabskiego. (Wesołość na sali).

Ja to właśnie chciałem podnieść, a dziwię się nawet, dlaczego panowie p. premierowi Grabskiemu zarzucacie jego polityczną fizjognomję, a mianowicie brak radykalizmu; przecież, jak poprzednio stwierdziłem, p. premier Grabski jest jednak bardzo radykalny i gdy chodzi o zarznięcie gospodarze chłopów i rolników małorolnych, to nikt tak radykalnie tego nie zrobił, jak p. premier Grabski. (Śmiech na sali).

Idąc zawsze swoją drogą, pójdziemy i obecnie i poprowadzimy te rzesze, które reprezentujemy, tam, gdzie nam realny rozum i interes państwa i ludu nakazuje iść. Jeżeli panom imponują różne bloki lewicowe, kartele, rozmaite może modne zagraniczne konstrukcje i koncepcje, jeżeli panowie oglądacie się za blokami lewicowymi, czy prawicowymi, to ja muszę wyrazić przekonanie, że w tej ciężkiej sytuacji, w jakiej znajduje się państwo, w ciężkiej sytuacji tak zagranicznej, jak wewnętrznej, myśleć nam raczej wypada o innym bloku, bloku państwowym wszystkich tych stronnictw, które, stojąc na państwowym i realnym gruncie, dążą od realizowania koniecznych reform i do ugruntowania naszego bytu niepodległego i naszej niezawisłości państwowej. (Oklaski na ławach środkowych).

Budżet na rok 1925.

Budżet na rok 1925 (według projektu komisji budżetowej, która dział wydatków powiększyła o 148 milionów złotych, a dział dochodów o 151 milionów), wykazuje:

w wydatkach	2.176 milionów złotych
w dochodach	2.155 milionów złotych

Deficyjt w kwocie 21 milionów pokryty będzie z rezerw kasowych.

Budżet tegoroczny przedstawia znacznie wyższe pozycje w dziale wpływów i rozchodów, niż budżet zeszłoroczny. W roku 1924 wpłynęło do kas skarbowych faktycznie 1.453 miliony, wydatki wyniosły 1.627 milionów złotych, zatem budżet zamknął się faktycznym niedoborem w kwocie 174 milionów złotych.

Budżet na rok 1925

przedstawia się w zestawieniu według głównych grup następująco:

WYDATKI:**a) Administracja.**

Prezydent Rzeczypospolitej	2,131.268
Sejm i Senat	9,237.063
Kontrola państwowa	4,622.006
Prezydjum Rady ministrów	1,747.628
Ministerstwo spraw zagranicznych	20,814.267
„ spraw wojskowych	712,100.000
„ spraw wewnętrznych	206,875.634
„ skarbu	332,913.920
„ sprawiedliwości	91,921.676
„ przemysłu i handlu	113,759.055
„ kolei	2,858.920
„ roln. i dóbr państw.	36,748.849
„ wyznań rel. i ośw.	332,684.878
„ robót publicznych	82,449.367
„ pracy i opieki społ.	84,848.608
„ reform rolnych	43,852.150
Razem a)	2,020,064.689

b) Przedsiębiorstwa:

Prezydjum Rady ministrów:	
a) Polska Agencja telegraficzna	119.380
b) „Monitor Polski“	142.528
Ministerstwo spraw wojskowych:	
Wytwórnice wojskowe	15,000.000
Ministerstwo spraw wewnętrznych:	
Zdrowiska państwowe	1,057.554
Ministerstwo przemysłu i handlu:	
a) Przesieb. gór., hut. i przem.	429.000
b) Wytwórnia apar. teleg. i telef.	20.000
c) Radiotelegraf	864.979
Ministerstwo kolei:	
Koleje żelazne	90,821.000
Ministerstwo roln. i dóbr państw.:	
Lasy państwowe	3,396.388
Razem b)	111,850.829

c) Monopole.

Ministerstwo skarbu:	
Tytoń	7,295.000
Spirytus	37,500.000
Razem c)	44,795.000
Razem a) + b) + c)	2,176,772.968

DOCHODY:**a) Administracja.**

Prezydent Rzeczypospolitej	134.380
Sejm i Senat	20.900
Kontrola państwowa	96.598
Prezydjum Rady ministrów	15.501
Ministerstwo spraw zagranicznych	8,785.400
„ spraw wojskowych	16,188.862
„ spraw wewnętrznych	26,035.451
„ skarbu	1,337,768.238
„ sprawiedliwości	36,193.370
„ przemysłu i handlu	121,246.502
„ kolei	140.600
„ roln. i dóbr państw.	22,043.241
„ wyznań rel. i ośw. publ.	8,813.723
„ robót publicznych	27,896.412
„ pracy i opieki społ.	876.960
„ reform rolnych	12,021.642
Razem a)	1,617,279.780

b) Przedsiębiorstwa

Prezydjum Rady ministrów:	
a) Drukarnie państwowe	239.210
b) „Monitor Polski“	538.143
Ministerstwo spraw wewnętrznych:	
Zdrowiska państwowe	1,057.554
Ministerstwo przemysłu i handlu:	
a) Przesieb. gór., hut. i przem.	6,238.310
b) Wytwórnia apar. teleg. i telef.	70.534
Ministerstwo kolei:	
Koleje żelazne	90,821.000
Ministerstwo roln. i dóbr państw.:	
Polskie lasy państwowe	41,394.266
Razem b)	140,499.017
c) Monopole.	
Ministerstwo skarbu:	
Sacharyna	15.000
Sól	28,769.500
Tytoń	167,295.000
Spirytus	197,500.000
Loterja państwowa	4,032.000
Razem c)	397,611.500
Razem a) + b) + c)	2,155,890.809

DLUGI POLSKI.

Polska jest krajem o najmniejszym zadłużeniu w Europie, jak to widać z załączonej tablicy.

Zadłużenie ogólne.**Stan długów publicznych:**

Anglja (bez Irlandji)	174.316	4.042
Włochy	42.680	1.094
Francja	115.229	2.954
Stany Zjednoczone Ameryki	110.574	1.019
Holandja	70.791	1.022
Szwajcarja (Konfed. i Koleje)	469	1.174
Belgja	10.577	1.410
Polska (z poz. am. w kwocie 35 milionów dolarów)	1.925	1.000

Zadłużenie wewnętrzne.

Stan zadłużenia wewnętrznego (pożyczki wewnętrzne) wynosił w dniu 1 stycznia 1924 r. 84,951.170 złotych, w dniu 1 stycznia 1925 r. 146,133.703 złotych.

Dr Zygmunt Wusatowski

obronca wojskowy i obrońca w sprawach karnych
urzęduje

w Krakowie, ul. Czysła L. 21.

Kantor wymiany Józefa Tomaszewskiego

Kraków, Dworzec osobowy

Telefon Nr 3525 Telefon Nr 3525
kupuje: franki, dolary, korony duńskie, złoto i srebro,
jak również sprzedaje dla wyjeżdżających zagranicę.
511 80

Dział organizacyjny.

Baczność Mieleckie!

Dnia 14 maja b. r. o godzinie 11 przed południem odbędzie się w Mielcu powiatowy Zjazd P. S. L. z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Referat polityczny i gospodarczy pp. posłów Madejczyka i Jedynaka.
- 2) Dyskusja.
- 3) Wybory nowego Zarządu powiatowego P. S. L. Winni przybyć delegaci Kół P. S. L. i mężowie zaufania.

Ze względu na ważność spraw, będących przedmiotem obrad, o liczny udział uprasza

Zarząd powiatowy P. S. L.

Baczność Rzeszowskie!

W piątek, dnia 15 maja b. r., przed południem, odbędzie się w sali „Sokoła“, Zjazd powiatowy P. S. L. z porządkiem dziennym:

- 1) Sytuacja polityczna i gospodarcza.
 - 2) Sprawy organizacyjne.
 - 3) Dyskusja.
 - 4) Wybór nowego Zarządu powiatowego P. S. L. Na Zjazd przybędą posłowie.
- Powinni przybyć delegaci Kół gminnych i mężowie zaufania.

Za Zarząd powiatowy P. S. L., Dr A. Kuś.

Baczność Dąbrowskie!

Dnia 22 maja b. r., przed południem, w sali Rady powiatowej w Dąbrowej odbędzie się powiatowy Zjazd P. S. L.

Omawiane będą sprawy polityczne, gospodarcze i sprawy organizacyjne.

Na porządku dziennym, między innymi, wybór nowego Zarządu powiatowego.

Zarząd powiatowy P. S. L.

Baczność Ropczyckie!

We środę, dnia 13 maja b. r., o godzinie 11 i pół przed południem w sali „Sokoła“ w Dębicy odbędzie się wiec sprawozdawczy posła Jedynaka z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie poselskie.
- 2) Dyskusja.
- 3) Wnioski.

Za Zarząd powiatowy:
Jedynak.

Czytelnia P. S. L. w Bochni.

Koło miejskie P. S. L. w Bochni otwiera Czytelnię w budynku Rady powiatowej I p., zaopatrzoną w pisma ludowe wszystkich dzielnic.

Czytelnia ta, przeznaczona głównie dla włościan, otwartą będzie w dni targowe (czwartki) od godziny 11 do 3 popoł.

Koło postanowiło zająć się też ufundowaniem tablicy ku nczczeniu „nieznanego“ żołnierza.

JAKOB BOJKO.

Urywki z pamiętnika.

(3) (Ciąg dalszy)

Dzień 28 lutego 1918 r.

Dziś, od przybyłego żołnierza, nadeszła taka nowina: „Legjony polskie chciały się przedrzeć do Muśnickiego i dwa pułki szczęśliwie przeszły. Na resztę oddziałów rzucili Austriacy 26 batalionów piechoty węgierskiej. Walka odbyła się pod Rarańczą. Odcięte od piechoty oddziały, artylerja, kolumny sanitarne i tabory, dostały się po licznych stratach do niewoli. Kolumna sanitarna była ostrzeliwana przez pancernik. Major Zagórski, kapitan Górecki są pod sądem i grozi im rozstrzelanie. Tyle... podał nam na kartce wczoraj. Ustanie zaś powiedział, że 6000 ludzi przeszło granicę, a 3 tysiące zostało wziętych do niewoli. Wczoraj wieczorem jechali internowani, przez Kołomyję, na Węgry. Trzy dni nie mieli nic w ustach. Pociągi były towarowe, więc bardzo pomarзли. Za prawdziwość ręczę. N. N.

(4) Druga wiadomość. Stacjonowany w Łuzanach i Majmajowcach, na Bukowinie, P. K. P., pod wrażeniem pokoju brzeskiego, uległ rozgoryczeniu, pełnego żalu i rozpączy. Mimo przedstawień ze strony generała brygady, Zielińskiego, postanowił rzucić nie-

wdzięczną służbę i kraj, a przebiec się za granicę. Dnia 14 lutego o godzinie 6 wieczorem w kolumnach pochodowych, ruszyli ku granicy. Około północy doszli do Rarańczy, ale tymczasem główna kwatery austro-węgierska koncentrowała silniejsze oddziały u granicy, aby nie dopuścić przejścia.

Prowadził pułkownik Haller. Skoro dotarli do rezerwowych zasieków granicznych, a Madziarzy strzelać zaczęli, wywiązała się bitwa nocna, kilka godzin trwająca. Drugi pułk prawie w całości przeszedł z 3-go większa część a około 100 legjonistów legło. Poległo też dużo Madziarów, którzy legjonistów chwycić chcieli i wywiązała się walka na bagnety. Część legjonistów ujęto a część się rozprószyła. Tych żandarmerja wyławia. Brygadiera Zielińskiego, jadącego autem, schwytano. Stracili też legjoniści z trenu wielu i baterję armat, biorąc jednak 2 baterje i nieco karabinów maszynowych od przeciwnika.

Trzecia wiadomość. Z czwartku na piątek był wielki ogień kanonowy, Węgrom rozbili artylerję, a wskutek tego 5000 legjonistów przeszło na rosyjską stronę. Jedna kompanja z 13 i 41 pułku, większy oddział Rumunów taksamo. Wzwyż 3 tysiące legjonistów złapanych, odwieziono do Huszt, do twierdzy, 1600 legjonistów z Bolechowa, internowanych w Dolinie, też przewieziono do Huszt lub do Bustyhaza.

Należy pamiętać o następnych momentach: Powszechnie wzburzenie, które ogarnęło cały naród na

Nowy rozłam w „Wyzwoleniu“.

„Niezdrowe stosunki, panujące od dłuższego czasu w klubie i stronnictwie „Wyzwolenie“ i „Jedność Ludowa“, na kongresie w dniach 15 i 16 marca b. r. uległy gruntownej zmianie — na gorsze, znajdując swój wyraz w uchwałach w niebывały sposób na kongresie przeforsowanych — temi słowami rozpoczyna się pismo, wystosowane do prezydium klubu „Wyzwolenia“ przez posłów: Bartła, Barańskiego, Chomińskiego, Kościakowskiego i Śmiarowskiego.

Posłowie ci stwierdzają, że wszelkie ich wysiłki w celu powstrzymania stronnictwa od wejścia na błędną drogę, poszły na marne, oświadczając, że wobec postanowień zarządu głównego z dnia 27 z. m., potwierdzających faktycznie uchwały kongresu, które zmieniają program stronnictwa, zmuszeni są wystąpić ze stronnictwa.

Wymienieni posłowie, łącznie z senatorami: Dobruckim, Gaszyńskim, Wystouchem b. członkami „Wyzwolenia“ oraz sen. Krzyżanowskim (bezp.), stworzyli stronnictwo pod nazwą: „Klub pracy“.

Do powyższej grupy przystąpił także poseł Thugutt.

Biedne „Wyzwolenie!“ Przy tak wielkim braku inteligentów w swoim gronie, znów straciło pięciu!!

Zgoda buduje — Niezgoda rujnuje.

wiadomość o oddaniu ziem odwiecznie polskich i katolickich, wbrew przyrzeczeniom i proklamowaniom państwa polskiego. Na kilka dni naprzód, legjoniści byli zaalarmowani wiadomością, że mają być rozwiązani. Decyzja połączenia się z armją polską powzięta była w chwili, kiedy już był zaistniał stan pokoju między Austrią a Rosją“.

O mój Boże! Na co nam wyszły te ogromne ofiary krwi i mienia! Co za tragedia! Legjony Dąbrowskiego za swą krew i mienie, dostały zapłatę na San-Domingo, a te dzieci, może coś podobnego dostaną...

A jednak, jak dotąd, widać, że ten „Gott“ niemiecki, w którego Niemcy wierzą, to silny Bóg. A już austriacki, to biedak i niedorajda!

W kraju rekwirują resztki zboża ludowi, a Prusacy bez boju wchodzą w kraje porosyjskie, zabierając duże plony. Austriacy jadą po ową mąkę, do Ukrainy, za którą nas sprzedali. W Przemyślu, powracające z niewoli austriackie wojska, rzuciły menażki pod nogi generałowi, że aż uciekł.

Marzec 6. — Posiedzenie Koła.

Cesarz uważa nas za wrogów, dobre i to!

Ptas pamięta co było, gdy rządził § 14, bo był sędzią. My wytrwamy, ale co zrobi wtedy dół? Stawia wniosek aby wyjść z Izby.

Jak posłowie „Wyzwolenia“ poniewierają godność poselską.

(Poseł z „Wyzwolenia“, Sylwester Mazecki, przed sądem. — Wyciąg z wyroku).

Dnia 24 marca 1925 r. Sąd okręgowy w Warszawie w wydziale III karnym, rozpoznawał sprawę Andrzeja Demczuka, oskarżonego o to, że w liście do redakcji, wychodzącego w Warszawie tygodnika „Wola Ludu“, umieszczonym w Nr 40 tego czasopisma z dnia 7 października 1923 r., znieważył posła Sylwestra Mazeckiego, pisząc, że zachowuje się po hultajsku i ponieważ wiera po knajpach godność poselską i Feliksa Wysocznego, oskarżonego o to, że będąc redaktorem odpowiedzialnym wychodzącego w Warszawie czasopisma „Wola Ludu“ w Nr 40 tego wydawnictwa z dnia 7 października 1923 r., znieważył posła Sylwestra Mazeckiego, umieszczając w dziale „Odpowiedzi redakcji“ wzmiankę, w której wyraził się, że Mazecki zachowuje się po hultajsku i ponieważ wiera po knajpach godność poselską.

Sąd okręgowy zważywszy:

1) że pogodzenie między oskarżycielem a oskarżonymi nie nastąpiło;

2) że oskarżony Demczuk nie neguje faktu wysłania listu do redakcji „Wola Ludu“, do winy zniesławienia Mazeckiego nie przyznał się, oświadczając, że okoliczności przytoczone w tym liście są zgodne z rzeczywistością;

3) że świadkowie Wolny i Mucha ustalili, że kilkakrotnie widzieli oskarżyciela, posła Mazeckiego, w restauracjach miejscowych w Hrubieszowie pod-

Minister Twardowski straszy Koło, mówiąc, że nad Izby i krajem wiszą ciężkie chmury. Ma być stan wojenny, rozwiązanie Izby, podział Galicji i t. p. Wasoło to opowiadał.

Kubik: „Smutno to, że rząd śmie przychodzić z takimi pogrózkami. My wiemy, że rząd austriacki do tego zdolny. On robi, co mu Berlin każe.

Gross: Lichy to środek groźby, która nikogo nie przeraża, ale nie może tego tacić, że byłoby nieszczęściem, gdyby wróciły rządy Stürckera, a byłyby dziś w gorszym wydaniu. Dziś junkierstwo pruskie rzuciło już cień i na Austrię.

Grzędzielski: Gdy rodzina poniesie stratę, to ją oplacze, a potem jedni chwytają za plug, drudzy za kobiecą robotę. Żaloba trwać wiecznie nie może. My swoje za Chełm zrobili, musimy szukać drogi. Trzysta lat pracowano, aby Polskę zgubić, a mybyśmy chcieli mieć ją zaraz. Musimy się jąć pracy realnej. Jeden dom odbudowany, jest dla nas fortem. Sąśmy jeszcze w tym państwie i prawdopodobnie z niego nie wyjdziemy.

Moraczewski: Idąc do opozycji, wiedzieliśmy co nas czeka. Z tej linii nie wolno nam schodzić. Parlament muszą rozpuścić, bo rząd starych żołnierzy z frontu nie puści. Jak będziemy wyglądać, głosując za budżetem, a za parę dni rząd nam zapłaci rozdarcie Galicji na dwie połowy? Panowie! w kraju wra! Materiału palnego jest dosyć. Nie braknie węgla i siar. Jest głód, przyjdzie do rozlewu krwi, a wasza robo-

chmielonego, prowadzącego dyskusję w sposób tak ożywiony, że wkrótce zamieniła się ona w kłótnie tak, że krzyki słycać było na cały zakład, przyczem oskarżyciel podniesionym głosem wykrzykiwał pod adresem swych przeciwników politycznych, nazywając ich pacholkami, pozatem świadek Mucha zeznał, że był świadkiem awantury, wszczętej przez oskarżyciela w restauracji „Zacisze“ z pewnym inwalidą, podczas której interwenjowała policja;

4) że na mocy powyższych zeznań ustalonym zostało, że oskarżyciel prywatny był widywany w restauracjach w stanie podchmielonym, brał czynny udział w zakłócających spokój publiczny dyskusjach, a nawet w awanturach knajpianych, wobec czego uznać należy, że oskarżony udowodnił, że rozgłoszone przez niego okoliczności są zgodne z prawdą;

5) że wobec tego uznać należy, że oskarżony miał zupełne prawo podobne zachowanie się oskarżyciela, posła Mazeckiego, nazwać poniewieraniem godności poselskiej, godności tej bowiem z całą pieczołowitością strzec powinien każdy z członków ciała ustawodawczego, tak, jak powinien strzec godności swego stanu sędzia lub urzędnik, z chwilą bowiem, kiedy obywatel państwa poczuje się zdolnym i godnym pełnić trudne obowiązki wybrańca narodu, z chwilą tą powinien baczyć, aby godność ta w niczem na szwank przez niego narazoną nie została, powinien pamiętać, że oczy jego wyborców, oczy całego narodu bacznie czyny jego śledzić będą i że kiedy okaże się, że poseł godności swej poselskiej należycie uszanować nie zechce, czy też nie potrafi, to nietylko prawem ale obowiązkiem każdego obywatela będzie na zachowanie takie zwrócić ogólną uwagę i w sposób należyty napiętno-

wać je, jak to uczynili oskarżeni Demczuk i Wysocki; 6) że w tych warunkach zgodnie z ust. 1-szym 537 art. kodeksu karnego, Sąd uznał, że zarówno oskarżonego Demczuka jak i oskarżonego Wysockiego z zarzutu dokonania inkryminowanych im przestępstw należy uniewinnić, przeto Sąd okręgowy orzekł:

zamieszkałego w Hrubieszowie Andrzeja Demczuka, lat 27, syna Piotra i Marji, oraz zamieszkałego we wsi Krzeslin, pow. siedleckiego, Feliksa Wysockiego, lat 21, syna Antoniego i Apolonji, z art. 533 kodeksu karnego uniewinnić. Zasadzie oskarżyciela prywatnego, Sylwestra Mazeckiego, na 50 zł opłaty sądowej.

Tak to Sąd wykazał, jak posłowie „Wyzwolenia“ poniewirają godność poselską, a temsamem godność chłopów, którzy dali im mandat.

Z Sejmu.

Po ferjach wielkanocnych Sejm i Senat przystąpili do uchwalenia budżetu: Sejm na pełnych posiedzeniach, zaś Senat w komisji. Sejm zatwierdził już kilka działów budżetu, jak Sejm, Senat, Prezydent Rzeczypospolitej, Rada ministrów, ministerstwo spraw zagranicznych, oświecenia publicznego, a obecnie obraduje nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych. — W dyskusji nad budżetem ministerstwa oświaty wygłosił dłuższe przemówienie nowy minister oświecenia publicznego, p. Stanisław Grabski, zapowiadając opracowanie ustaw nietylko o organizacji szkolnictwa, ale przede wszystkim o programie wychowania. W sprawie szkolnictwa powszechnego p. min. Grabski oświad-

ta, panowie konserwatyści, ten rozlew przyspieszy. Nie bądźcie tchórzami!

Stapiński: Byłem za możliwym porozumieniem z rządem, myślałem, że cesarz znajdzie trochę serca dla nas. Tymczasem dano nam policzek. Panowie! polityka nasza miała dużo błędów, ale dajmy sobie spokój. Jeżeli jednak mogli nas obedrzeć i upokorzyć, to dziś nie dajmy się bodaj zhańbić.

Posiedzenie odroczone.

Posiedzenie klubu Piastowców.

Witos bardzo roztropnie odmalował straszne nasze położenie. Nasz lud nieświadomiony, gdy mu rząd odejmie zasilki, gdy wojskowość zacznie mu dokuczać i mówić mu, że to za robotę waszych posłów, a my będziemy bezsilni, co pocznjemy? Musimy postępować rozumnie i nie lekkomyślnie.

Długosz: Zastosuję się do tego, co koledzy postanowią. Złe Izbę rozbić, ale innej drogi nie widzi.

Lasocki: Byłem jednym z tych kruków krakających, których jednak słuchać nie chciano. Gdyby nawet ententa na zachodzie zwyciężyła, to o Polskę bić się nie będzie. Niemcy Polski nie chcą, bo się boją o Poznaniańskie. Rozstrzygnięcie o nas jest w rękach Austrii, trzeba ratować co można i warto ponieść pewne ofiary. Nasza polityka mści się na nas. Na miejsce Seidlera, ma przyjść Spitzmüller, nasz wróg.

Bomba ze zwykłą sobie lekkomyślnością, puszczając banki mydlane, a cichy Jachowicz siadł na dużą szkapę.

Bojko ubolewa, że są posłowie, co nie zdają sobie sprawy z tego co jest, tylko opowiadają dziecięce rojenia. Musim rozważyć sprawę pro i contra. Witosa i Ptasia nie można posadzać o przychylność do rządu, a jednak oni są tu ostrożniejsi, jak ostatni mówcy.

Biały popiera Witosa i Bojkę. Ruebenbauer dowodzi, że wschodnia Europa leży u nóg państw centralnych, niewiadomo co będzie. Musimy zrewidować naszą politykę, by lud nie miał do nas żalu. Postanowiono jeszcze czekać.

Namiestnik Huyn opowiada nam, że do niedawna miał szablę ostrą i długą, ale dziś ma krótką i z papieru, t. j., że wpływ u cesarza stracił.

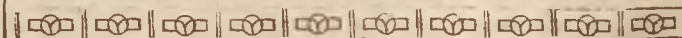
7 marca.

Wiedeń ustroił się we flagi z powodu pokoju z Rumunją, ale serca nasze płaczą.

O godzinie 12 w nocy cesarz powołał prezydum Koła do Badenu. Od nas pojechał Kędzior. Ciekawość co im powie?

8 marca.

Byli i nie wiele przynieśli. Karol spytał Kędziora: Wie gehts? Stapiński się rozczulił, płacząc i zaręczając, że chłopci są do tronu i religii przywiązani i t. d.

czył się przeciw znoszeniu obecnie istniejących szkół w gminach, a za tworzeniem szkół 7-klasowych jedynie w większych centrach, jak parafjach, aby starsza dzia-
twa, nie mająca zamiaru przejść do gimnazjów, mogła w pobliżu swej wsi dokończyć wykształcenia powszechnego.

W dyskusji przemawiał z klubu P. S. L. poseł Gawlikowski, domagając się uwzględnienia w programie szkolnym praktycznych szkół zawodowych.

Premjer i minister skarbu, Wład. Grabski, wygłosił dłuższe przemówienie, w którym przyznał, że położenie gospodarcze jest bardzo ciężkie, wykazywał, że koszta sanacji skarbu poniosło całe społeczeństwo, wyraził nadzieję, że pożyczka amerykańska umożliwi przetrwanie krytycznego czasu.

Socjaliści i „Wyzwolenie“ stawiali wnioski o skrócenie z budżetu Prezydenta Rzeczypospolitej sumy 20.000 złotych, widocznie na znak niezadowolenia — wnioski te jednak upadły.

Znakomite sprawozdanie o budżecie ministerstwa spraw wewnętrznych złożył poseł z klubu P. S. L. Rusinek. Sprawozdanie to w głównych zarysach brzmiało, jak następuje:

Dział ministerstwa spraw wewnętrznych we wszystkich państwach wywołuje najwięcej skarg, co jest zrozumiałe, gdyż jest to ten resort, który wykonuje przymus państwowy względem społeczeństwa. U nas obfitość tych narzekań jest szczególnie wielka. Ustawodawstwo materialne nie jest doskonałe, a szczególnie daje się we znaki nadmiar ustaw, oraz niejednolitość ich w różnych dzielnicach. Organizacja władz administracyjnych cierpi wskutek zmian statutów organizacyjnych, powtarzających się w ciągu tych dwóch lat działalności komisarza oszczędnościowego. Wystarczy przytoczyć taki jaskrawy fakt, że na kresach najwyższa kara administracyjna wynosi 500 złotych, w Poznańskim zaś tylko 30 złotych.

Co się tyczy zarządu centralnego, to wytknąć należy ciągle zmiany. Dotychczas było 18 ministrów, 8 wiceministrów, a dwadzieścia razy statut organizacyjny ulegał zmianie. Koszta tej administracji, o której mówiłem, wynoszą na głowę ludności 1.02 złotych, a więc bardzo mało.

W zakresie policji państwowej wysuwano hasło: „precz z ilością, niech żyje jakość!“ — W policji jest 36.900 osób, a koszt jej wynosi 3 złote na głowę ludności. W zeszłym roku wydatek na policję wynosił 5.4% wydatków wogóle na administrację, a obecnie 4.6%, a więc wydatki te maleją.

Badając naszą policję, dochodzimy do wniosku, że wymaga ona etatyzacji. Ze statystyki wypada, że na każdego policjanta wypada załatwienie 34 przestępstw i gdyby każde z tych przestępstw popełnił inny obywatel, to co 15 obywatel byłby przestępcą. Przekroczenia policji względem publiczności są, niestety, bardzo liczne, ale mylnem jest twierdzenie, jakoby były bezkarne. Ilość kar jest tak duża, że aż zatrważa, jako świadectwo niskiego poziomu policji.

Uposażenie policji jest bardzo niskie, wskutek czego funkcjonariusze traktują tę służbę tylko jako przejściową. Posterunkowy należy do 13-tej kategorii plac wbrew ustawie o uposażeniu i pobiera 114 złotych 80 groszy miesięcznie. Tak niskiego uposażenia niema

nigdzie, gdyż w Londynie najniższe wynosi 370 złotych, w Kopenhadze 300 złotych i t. d.

Policja graniczna stosunkowo bardzo wielki procent wydatków na bezpieczeństwo pochłania. Na strażenie granicy wschodniej wydajemy 64 miliony, a na bezpieczeństwo całej pozostałej części Polski 86 milionów. Policja graniczna powstała w roku ubiegłym i była improwizacją. Obecnie rząd wraca do koncepcji wojskowego strażenia granicy. Te ciągle zmiany są niezmiernie kosztowne. W roku bieżącym policja graniczna została zatrzymana tylko na jednej trzeciej części granicy wschodniej, gdyż ministerstwo spraw wojskowych nie mogło natychmiast wystawić potrzebnej ilości wojska na korpus ochrony pogranicza. — Jeżeli uwzględnimy, że koszt jednego kilometra, strzeżonego przez policję graniczną, w roku 1925 wyniesie 12.900 złotych, a tymczasem koszt 1 kilometra, strzeżonego przez wojsko, będzie wynosił 36.000 złotych, to zrozumiemy, że policja graniczna w tych warunkach nie mogła należycie spełnić swego zadania. Od 1 stycznia 1926 roku korpus ochrony pogranicza obejmie także granice z Litwą i Łotwą. W skład jego wejdzie 30 batalionów piechoty i 30 szwadronów jazdy.

Co do generalnej dyrekcji służby zdrowia, to przedewszystkiem należy zaznaczyć, że wydajemy na ten cel nie 7 milionów, jakby się mogło wydawać z preliminarza, lecz 10 milionów. Zupełnie źle jest postawiona sprawa pomocy lekarskiej dla pracowników państwowych, przyczem należy zaznaczyć, że 30% urzędników jest chorych na gruźlicę. Gdyby państwo miało się opodatkować tak dla urzędników, jak każdy przedsiębiorca w Kasach chorych, to, zamiast kwoty 2,168.000 złotych, jaka jest w budżecie, musiałoby wydać przeszło 35 milionów.

Ogólna suma wydatków zwyczajnych budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych wynosi 194,718.331, a wydatki nadzwyczajne 12,272.554.

Nad sprawozdaniem tem rozwinęła się obszerna dyskusja, w której przemawiało dotąd kilkunastu mówców. Posłowie z lewicy i mniejszości narodowych atakowali gwałtownie ministra spraw wewnętrznych, Ratajskiego, zarzucając mu niedołęstwo, a na znak nieufności zażądali skreślenia z osobistego etatu ministra kwoty 100 złotych. Mowcy z prawicy atakowali ministra Thugutta, zarzucając mu, że szerzy zamieszanie w administracji, wkraczając w zakres działania ministra spraw wewnętrznych. — Głosowanie nad tym budżetem odbędzie się w tym tygodniu i wówczas rozstrzygnie się los ministra Ratajskiego, a także może i ministra Thugutta.

Pozatem Sejm uchwalił prowizorjum budżetowe na maj i czerwiec, przedłużenie ustawy o prawie gmin wiejskich w b. Królestwie Kongresowem do pobierania podatku z morga na pokrycie niedoborów budżetów gminnych, a wreszcie ważną ustawę o przerachowaniu polskich pożyczek państwowych, to jest asygnat z roku 1918, t. zw. miljonówki i pożyczek odrodzenia krótko- i długoterminowej, wpłaconych przed 1 grudnia 1920 roku. Ustawę tę uchwalono z tem, że prawo do zamiany na pożyczkę konwersyjną tych pożyczek mają także ci posiadacze, którzy je zastawili, czyli złombardowali. Zarazem przedłużono termin zgłaszania asygnat i obligacyj powyższych pożyczek do 6 miesię-

cy. Ustawa ta, oraz nieuchwalona jeszcze przez Sejm, lecz dopiero przez komisję ustawa o przerachowaniu wkładki oszczędności w Pocztowej Kasie Oszczędności, a w szczególności wkładki dolarowych, przesyłanych z Ameryki — wynagrodzą w znacznej mierze krzywdy, doznane przez tych, którzy na ołtarzu ojczyzny złożyli nieraz ostatnie swoje oszczędności.

Po ostatecznym uchwaleniu tych ustaw przez Sejm i Senat, ogłosimy je w „Piaście“.

Z komisji sejmowych.

We czwartek, dnia 30 kwietnia b. r., obradowała Komisja wojskowa nad interpelacją posłów: Dubiela i Jedynaka w sprawie zakupu koni za granicą przez wojskowość.

Poseł Jedynak uzasadniał interpelację, przedstawiając opłakane położenie hodowli koni w kraju, oraz nadmiar pogłowia końskiego — ograniczenie wywozu — mimo wyraźnych uchwał Sejmu i wykazując tendencje władz wojskowych, zmierzające do zakupu większej ilości koni za granicą — postawił wnioski:

Wzywa się rząd do ścisłego przestrzegania uchwały sejmowej, dozwalającej wojskowości na zakup koni za granicą li tylko do wysokości 10%.

Przy zakupie koni przez komisje remontowe na spędach w kraju, obniżono wymogi, dając temsamem możność utworzenia warunków dla racjonalnej hodowli ras konia typu wojskowego. W dalszym ciągu przemawiali posłowie: Potoczek i Nawrocki.

Wobec zgłoszenia szeregu rezolucyj, została wybrana podkomisja, do której weszli posłowie: Jedynak, Miedziński i Marylski.

Nadto wobec ograniczeń przy wywozie koni za granicę, wbrew uchwale Sejmu, postawił poseł Jedynak wniosek, by na najbliższym posiedzeniu rząd złożył należyte wyjaśnienie w tej sprawie. Wniosek ten komisja wojskowa uchwaliła jednomyślnie.

Wnioski i interpelacje

posłów i senatorów P. S. L. zgłoszone w ostatnich dniach.

Sen. Średniawskiego — w sprawie zmiany rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej polskiej, dotyczącego przerachowania wkładki w Kasach oszczędności i depozytów w kasach sierocych.

pos. Ziętka — w sprawie nieprzyjęcia podatku od sołtysa Jana Wasika przez urzędnika w Kasie skarbowej w Radomiu.

sen. Kaniowskiego — w sprawie udzielenia natychmiastowej pomocy pogorzelcom w Glinianach pow. Przemyślany.

pos. Pasickiego — w sprawie praktyk, wykonywanych w Samborze przez p. inżyniera Batoryckiego, kierownika państwowego Urzędu drogowego.

pos. Bobka — w sprawie niewypłacenia obywatelom Pawłowic, Chybia i okolicy należności za grunta wykupione pod trasę kolejową Chybie—Pawłowice.

pos. Pasickiego — w sprawie odebrania prawa patronatu gminie Mistkowie, pow. samborskiego.

pos. Janeczka — w sprawie nałożenia przez wojewodę kieleckiego zbvł wysokiego czynszu dzier-

zawnego za 18 morgów łąk państwowych, dzierzawionych przez mieszkańców wsi Sierki, gminy Jedlnia, pow. kozienicki

pos. Janeczka — w sprawie rujnowania szosy idącej z Kozienic do Bąkowca w powiecie kozienickim.

pos. Ostrowskiego — w sprawie grzywnien szkolnych.

pos. Widoty — w sprawie przyścia z pomocą ludności, nawiedzonej klęską pożaru w gminie Chorostków, pow. kopyczyńskiego, woj. tarnopolskiego.

Zanik „wyzwoleńców“ w Poznańskim.

Wśród wątlutkiej kolonijki poznańskiego „Wyzwolenia“ i „Jedności“ Ludowej, nastąpiło nagie wielkie zamieszanie. Przed kilku tygodniami ustąpił z wiceprezury p. Mestwin Musiałek, obecnie w jego ślady poszedł prezes tego stronnictwa, wydawca „Gońca Wielkopolskiego“, p. Bernard Miński, wystosowując jednocześnie w swej gazecie gorzkie uwagi pod adresem naslanego z Sosnowca płatnego sekretarza, który jakoby na własną rękę zaczął uprawiać politykę na terenie Wielkopolski. Wobec tego dotychczasowy zarząd „Wyzwolenia“ i „Jedności Ludowej“ na Wielkopolskę i Pomorze, postanowił się rozwiązać.

Jak widzimy, to „wyzwoleńcy“ zostają bardzo często bez głowy. Gryzą się u góry i wzajemnie wysadzają. Ambicje i ambicyjki.

Kto spowodował eksplozję w lokalu Niezależnej partii chłopskiej w Warszawie?

(Dziwna operacja z bombą. — Tajemniczy sen posła Szapiela. — Skład piroksyliny w łóżku.)

Onegdaj wieczorem mieszkańcy domu nr 38 przy Rynku Starego Miasta, zostali zaalarmowani silnym wybuchem. Po chwili rozległy się jęki w lokalu, zajmowanym przez sekretariat klubu „Niezależnej partii chłopskiej“ (grupa Wojewódzkiego), która przed kilku miesiącami wystąpiła z „Wyzwolenia“. W lokalu mieścił się również tygodnik tej grupy pod nagłówkiem „Walka Ludu“. Lokal znajduje się na I-szem piętrze i składa się z wielkiej sali o 4-ech wielkich oknach, przedzielonych przepierzeniami.

Jęki dolatujące z tego mieszkania usłyszał lokator domu, Jan Gołębiowski, który wezwał policję. Policja długo dobiła się do drzwi lokalu, zanim otworzył drzwi jakiś mężczyzna, który wylegitymował się jako poseł Antoni Szapiel.

Gdy policja weszła do środka, w pierwszym pokoju siedział oparty o poręcz krzesła redaktor tygodnika, Czesław Trojanowski, któremu z twarzy spływała krew. Lekarz pogotowia nałożył rannemu pierwszy opatrunek.

Trojanowski opowiadał przybyłym, że „znalazł na ulicy granat“, który podczas rozkręcania wybuchł. W krótkim czasie na miejsce wypadku przybyły władze śledcze. Rannego odwieziono do szpitala św. Rocha, a tymczasem władze bezpieczeństwa przystąpiły do śledztwa.

Pod stołem, przy którym siedział ranny, znaleziono prostokątne pudełko z grubej blachy, którego boki rozzerwała eksplozja. Wewnątrz znajdowały się dwie baterje elektryczne i ślady prochu i pyroksyliny. Na stole znajdował się nóż miedziany i jakies przyrządy. Wszystko wskazywało na to, że przygotowywano tu bombę.

Rewizja dalsza dała nadspodziewane wyniki. Oto w łóżku Trojanowskiego policja znalazła wielki zapas prochu i pyroksyliny. O godzinie wpół do 2-giej w nocy przybył na miejsce sędzia śledczy do spraw szczególnej wagi, Jerzy Luksemburg.

Dziwnym trafem, że detonacja nie zdołała obudzić posła Szapiela, śpiącego w tym samym pokoju, w którym wybuchła bomba. Dopiero po długim kołataniu do drzwi, wpuścił on policję do środka, mówiąc, że nie mógł się z twardego snu obudzić. W łóżku posła Szapiela, pod siennikiem, znaleziono zapasy pyroksyliny. Władze śledcze zbadały rannego Trojanowskiego. Policja czuwa przy jego łóżu.

Ciekawe „towarzystwo“.

Wywiadowcy policji, którym polecono patrolowanie ulic, zauważyli na ulicy Marszałkowskiej złodzieja zawodowego, niejakiego Stypnińskiego, który rozmawiał z jakimś jegomościem. Gdy policja zbliżyła się, złodziej uciekł. Policja zainteresowała się jego towarzyszem. Okazało się, że jest to poseł Henryk Hołowacz. Zdumienie policji było ogromne. Hołowacz jest członkiem Niezależnej partji chłopskiej, do której należy poseł Antoni Szapiel, który jest zamieszany w afere sporządzania bomb.

Pożyczki długoterminowe.

Państwowy Bank Rolny komunikuje, że pożyczki amortyzacyjne będą wydawane na lat 10, 20 lub 30 w 8% Listach zastawnych Banku, opiewających na złote w zlocie.

Wysokość półrocznych rat, któremi pożyczka będzie spłacana, wynosi łącznie z amortyzacją: a) przy pożyczce 10-letniej po złotych 7 gr 50 od każdych 100 złotych pożyczki; b) przy 20-letniej po złotych 5 gr 6; c) przy 30-letniej po złotych 4 gr 43.

Prócz tego przy racie, pobierany będzie dodatek na administrację.

Raty półroczne płatne będą w dniu 1 kwietnia i 1 października każdego roku.

Państwowy Bank Rolny udzielać będzie pożyczek długoterminowych w listach zastawnych: a) na kupno działek gruntu, pochodzących z parcelacji, prowadzonej bądź to przez Bank z majątków własnych, lub powierzonych Bankowi w komis, bądź też przez właścicieli majątków ziemskich, lub instytucje, upoważnione do parcelacji; b) na zapłacenie za nabyte już z parcelacji gospodarstwa, reszty ceny sprzedażnej, względnie na spłatę długów, zaciągniętych w związku z takim nabyciem.

Pożyczki udzielane będą do wysokości 2%, szacunku, ustalonego przez Bank i powinny być zabezpieczone zasadniczo na pierwszym miejscu hipoteki. Faktycz-

na wypłatę przyznanej pożyczki w listach zastawnych uskutecznią się do rąk sprzedawcy.

Celem otrzymania pożyczki długoterminowej należy złożyć następujące dokumenty:

1) Podanie właściciela majątku o udzielenie pożyczki z wyszczególnieniem nazwy majątku, przestrzeni, ceny sprzedażnej i wysokości pożyczki.

2) Wyciąg hipoteczny.

3) Umowy przyrzeczenia sprzedaży, zawartej z poszczególnymi nabywcami wraz z podaniami tychże nabywców o udzielenie im pożyczki.

4) Plan sprzedawanej przestrzeni z podziałem na działki, zatwierdzony przez odnośny Okręgowy Urząd ziemski w dwóch egzemplarzach, z których jeden może być na kauce.

5) Listę nabywców, zatwierdzoną przez Okręgowy Urząd ziemski.

Co do ile po rozpatrzeniu nadesłanych dokumentów okaże się, że na zgłoszony obiekt pożyczkę można udzielić, gruntu, na których ma być zabezpieczona pożyczka Banku, podlegać będą oszacowaniu.

Koszta oszacowania, związane z wyjazdem taksatora Banku na miejsce, wynosić będą aż do odwołania minimum 100 złotych; przy oszacowaniu przestrzeni od 50 ha do 150 — złotych 125 — za każde następne 150 ha, doliczać się będzie po 25 złotych.

Celem ułatwienia obrotu listami zastawnymi państwowego Banku Rolnego, względnie zobowiązaniami czasowo je zastępującymi:

1) Skarb państwa przyjmować będzie listy zastawne państwowego Banku Rolnego serji I, względnie zastępujące je czasowo zobowiązania, na pokrycie podatku majątkowego po kursie 80 za 100.

2) Państwowy Bank Rolny przyjmuje na siebie pośrednictwo przy lokowaniu tych listów zastawnych względnie zastępujących je zobowiązań.

3) Pozostawione, ewentualnie złożone Bankowi do komisowej sprzedaży państwowego Banku Rolnego, Bank zaliczkować będzie do wysokości 25% wartości nominalnej ze specjalnych na ten cel przeznaczonych funduszów.

4) Listy zastawne państwowego Banku Rolnego, względnie zastępujące je czasowo zobowiązania, przyjmowane będą do lombardu (zastawu) przez Bank Polski i Pocztową Kasę oszczędności w wysokości 50% ceny nominalnej.

5) Listy zastawne państwowego Banku Rolnego będą przyjmowane przez skarb państwa na kaucje, wadja, po kursie, oznaczonym przez ministra skarbu.

6) Listy zastawne państwowego Banku Rolnego wprowadzone będą na giełdę.

Wreszcie nadmieniamy, że w wypadkach sprzedaży państwowemu Bankowi Rolnemu, lub parcelacji przy pomocy Banku nieruchomości ziemskich w związku z podatkiem majątkowym, właściwe władze podatkowe I-szej instancji odraczać będą właścicielom tych nieruchomości terminy płatności podatku majątkowego na okres czasu, niezbędny do uzyskania listów zastawnych państwowego Banku Rolnego, nie dłużej jednak, niż na jeden rok. Odroczenia takie udzielane będą na podstawie zaświadczeń Banku.

Popierajcie zawsze prasę ludową!

Budujmy własną prasę ludową!

Ze prasa jest potęgą — wiadomo jest każdemu. Wiedzą o tem najlepiej możni tego świata, przedstawiciele wielkiego kapitału, przemysłu i wielkich obszarów, łącząc miliony na prasę, aby ta urabiała opinie w myśl ich interesów. Wiadomo jest, jak zabiegają żydzi o to, by mieć wpływ na prasę, nie żałując funduszy na jej opanowanie.

Wszystkie stronnictwa polityczne i inne organizacje nie zapominają o znaczeniu dzienników i czasopism. Nakładają one specjalne podatki na swych członków celem wzmocnienia podstaw swych gazet, dostarczają im dobrze płatnych ogłoszeń i przeznaczają zyski ze swych przedsiębiorstw na rzecz swej prasy.

Nic więc dziwnego, że potężne te związki dysponują organami prasowymi, pojawiającymi się jako dzienniki w dziesiątkach, a jak zagranicą nawet w setkach tysięcy egzemplarzy.

My, nie rozporządzając wielkimi środkami finansowymi, musimy się odwołać do Was wszystkich, do których znalazła dostęp nasza gazeta. Chcemy tym sposobem utrwalić i ufundować byt naszego organu, na jaknajszerszej podstawie. Nie mając kapitałów, ani możliwych protektorów, bo służymy ludowi — musimy oprzeć się na groszowych składkach rzesz ludowych.

Wychodząc z tej zasady, że gazeta ta jest dla Was przeznaczoną i stanowi Waszą własność, chcemy być na swe barki wzięli utrzymanie Waszej gazety — chcemy abyście czuwali nad jej rozwojem i cieszyli się jej wzrostem i potęgą.

W tej też myśli Walne Zgromadzenie Ludowego Towarzystwa Wydawniczego »Piast«, uchwałą z dnia 11 kwietnia b. r. zmieniło § 5 statutu swojego w tym kie-

runku, aby udział członka Spółdzielni wynosił drobną kwotę 20 zł (dwudziestu złotych) i w tym celu umożliwić nawet najbiedniejszym dołożenie cegiełki do budowy tego wielkiego dzieła.

- Kogo stać na to, niechaj wpisze więcej udziałów i niechaj nie zwleka. Niech nikt z Was się nie ociąga wymówką, że bez niego się obejdzie, gdyż tylko wspólnym wysiłkiem potrafimy zbudować ten gmach potężny. Pamiętajcie, że zapisując się na członków Spółdzielni, dajecie sami sobie, że nie jest to ofiarą dla drugich, lecz czynem dla siebie samych, czynem, który nawet finansowo się opłaci.

Niechaj wezwanie nasze nie padnie w próżnię i niech znajdzie należyty odgłos w sercach Waszych, powiększając szeregi udziałowców naszej Spółdzielni do liczby godnej naszej siły liczebnej, społecznej i politycznej.

Zdajemy sobie sprawę, że obecnie czasy są ciężkie, jednak tem więcej potrzeba nam własnej i silnej prasy, abyśmy mogli skutecznie walczyć w obronie Waszych potrzeb, zarówno w dziedzinie ekonomicznej, jak i społecznej.

Dla umożliwienia Wam wpisania się do Spółdzielni, wpłatę udziału rozłożono, w myśl przepisów statutu, na 10 rat po 2 złote miesięcznie, pod warunkiem, że pełny udział musi być wpłacony najdalej do dnia 1 maja 1926 roku.

Zgłoszenia należy nadsyłać pod adresem: **Redakcja „Piasta“ Mały Rynek 4 Kraków**, poczem natychmiast wysłaną mu zostanie do podpisu deklaracja oraz odpowiednia ilość czeków, celem umożliwienia wpłat na rachunek udziału.

Nie ociągając się więc i przystępujcie gromadnie do Spółdzielni »Piast«.

Redakcja.

Z wieców i zgromadzeń. Imponujący Kongres dzielnicowy P. S. L. w Poznaniu.

(Odkładając obszernie sprawozdanie z Kongresu Dzielnicowego do następnego numeru, podajemy dzisiaj krótką notatkę z tego imponującego zebrania. — Red.).

Zgodnie z zapowiedzią rozpoczął się w sobotę dnia 2 maja b. m. olbrzymi Kongres dzielnicowy P. S. L. O godzinie 10 rano w kościele Bożego Ciała odbyło się uroczyste nabożeństwo, które odprawił ks. poseł Starkiewicz, na którym dokonano poświęcenia sztandaru okręgu Wielkopolskiego.

Po nabożeństwie uczestnicy udali się w olbrzymim pochodzie przez miasto do ogrodu Bulwar, gdzie rozpoczęły się obrady Kongresu, przy udziale uczestników z Małopolski, Pomorza, Wielkopolski, b. Kongresówki z bardzo licznym udziałem posłów i senatorów.

Zagaił zebranie prezes Zarządu Okręgowego, p. Sobiech, poczem nastąpiły przemówienia powitalne delegatów z całej Polski.

Punktem głównym obrad sobotnich, była wielka mowa prezesa Witos a o ogólnej sytuacji politycznej państwa, w której z naciskiem nakreślił różnicę między programem partyjnym a programem państwowym.

Wicemarszałek Osiecki omówił obszernie sprawę reformy rolnej, oraz położenie gospodarcze w państwie.

Popołudniowe obrady odbywały się w komisjach.

W niedzielę, w drugim dniu Kongresu, odbywały się dalej obrady plenarne.

Z województwa nowogrodzkiego

Prezes P. S. L. Witos i poseł Dr Kiernik na kresach.

Nieśwież, dnia 28 kwietnia.

Każdego, kto przejeżdżając zniszczone i zaniedbane przestrzenie bliżej dawnego Królestwa położone powiaty województwa nowogrodzkiego czy poleskiego — zmierzając na najdalsze kresy do powiatów, graniczących z Rosją, uderza wielka różnica, jaka jest widoczną w żyzości gruntu i kulturze rolnej powiatu nieświeskiego. Okolica falista, nigdzie niemal niema częstych gdzieś indziej odłogów — krajobraz żywy, barwny, przypominający piękne okolice Małopolski. Niespodzianką jest też dla przybywających samo miasto Nieśwież, czystością, porządnym zabudowaniem i wielu cennymi zabytkami odbijającym od wielu brudnych i niechlujnych miasteczek na kresach, a nawet w Królestwie. — Stara stolica ordynacji nieświeskiej, siedziba ks. Radziwiłłów, panów na Nieświeżu i Olyce — zawiera jeszcze wiele pamiątek i tradycyj ks. Radziwiłła Panie kochanka. Zamek w dobrym stanie. okazała fara, bramy wjazdowe — to ślady

dawnej świetności Nieświeża. Powiat niemał w potowie polski — w mieście polskość nie powierzchowna — ale rdzenna, osiadła, świadoma swej przeszłości i zadań — są żywym zaprzeczeniem fałszywych twierdzeń o tem, jakoby Polacy mieli tu być gośćmi. Mimo bliskości granicy — polskość czuje się tu silnie, jak u siebie, wsie z mięszaną ludnością, białoruską i polską, zaścianki czyste polskie starej, drobnej szlachty, poza nazwiskami szlacheckimi, dokumentami rodowymi i tradycjami — nie różniące się wiele od włościan, ani sposobem życia, ani zabudowaniami, ani gospodarką i pracą — ani nawet biedą, która „klepią“ na drobnych gospodarstwach.

Po ostatnich obławach i rozbiciu gniazd bandyckich względny spokój — aczkolwiek grunta uprawia rolnik niemal z karabinem w ręku. Osadnicy cywilni i wojskowi z zapalem zabrali się do pracy, niektórzy pobudowali się już w zupełności i z otuchą patrzą w przyszłość. — Przybycie prezesa P. S. L., Witos, wywołało w całym powiecie wielkie zainteresowanie.

Prezes Witos przybył wraz z posłem Drem Kiernikiem 25 kwietnia — poświęcając cały dzień aż do wieczora na zwiedzanie Nieświeża i najbliższych okolic powiatu. Zatrzymali się we wsi i zaścianku Kaczanowicach, miejscu zamieszkania prezesa powiatowej organizacji P. S. L., p. Kraszewskiego, oglądali osady polskie, odwiedzając rezolutnego osadnika wojskowego Tołwińskiego z Łodzi, który właśnie przygotowywał się do chrzcienia urodzonego już na kresach dziecka i rad był niespodziewanym gościom. Prezes Witos nie po raz pierwszy bawił w powiecie nieświeskim, był tutaj jako prezydent rządu za pierwszego swego gabinetu.

Dotarliśmy aż do samej granicy sowieckiej, oglądając wytyczenie granicy i słupy graniczne z jednej strony z białym orłem — z drugiej z bolszewicką gwiazdą. Dziarscy junacy z korpusu ochrony pogranicza pełnią czujną straż — a w położonej może za blisko, bo tylko o 4 klm od granicy strażnicy wre życie i panuje wzorowy porządek.

W sobotę wieczorem sala Banku chrześcijańskiego zapelnia się kilkuset przedstawicielami inteligencji i mieszczaństwa z Nieświeża. Zagaja w serdecznych słowach witając gości prezes Tow. rolniczego i przyjaciel P. S. L., p. Chołowiecki. Referat o położeniu wewnętrznym i zagranicznym państwa wygłosił poseł Dr Kiernik, w zwięzłych a treściwych słowach rozwijając dzieje państwa w pierwszych 6 latach po odzyskaniu niezawisłego bytu. Huczne oklaski wykazują jednomyślność zgromadzenia i mowcy. — Na liczne interpelacje odpowiada referent — oraz prezes Witos w dłuższym burzliwym oklaskami przyjętem przemówieniu na temat zadań społeczeństwa polskiego na kresach, naszych błędów i wad życia państwowego. — Zebranie to wywarło głębokie wrażenie na wszystkich uczestnikach, a państwowi i ludowy program P. S. L. zyskał ogólne uznanie, jako najważniejsza podstawa do zjednoczenia społeczeństwa polskiego w oparciu o szerokie masy ludu.

W niedzielę dnia 26 kwietnia prezes Witos i poseł dr Kiernik wzięli na zaproszenie miejscowego komitetu udział w pięknym akcie poświęcenia sztandaru polskiego seminarjum nauczycielskiego, które ma przygotować zastępy przyszłych siewców oświaty.

Tegoż dnia o godzinie 12 w południe przy pięknej pogodzie, odbyło się pod gołem niebem na rynku nieświeskim olbrzymie zgromadzenie publiczne przy udziale

tysięcy ludu, przybyłego z całego powiatu. Przewodniczącym wybrano p. naczelnika gminy Gdowińskiego, poczem prezes Witos wygłosił dłuższe przemówienie, wysłuchane z niesłabnącą uwagą przez zebranych. Pierwszy raz rolnicy powiatu nieświeskiego słyszeli swego wodza i nagrodzili go długo niemilkącymi oklaskami. Przemawiał dalej prezes organizacji P. S. L., p. Kruszewski. Zakończył przemówieniem na temat programu polityki kresowej poseł dr Kiernik w silnych słowach nawołując do łączenia się i przeciwstawienia tym, którzy państwo rozbijają. Jednomyslnie przez podniesienie rąk i bez protestu z czyjejkolwiek strony uchwalono rezolucje, wyrażające cześć prezesowi Witosowi, który jako szef rządu i jako prezes P. S. L. umiał pogodzić ideę ludową z dobrem państwa, podziękowanie prezesowi Witosowi i posłowi drowi Kiernikowi za przybycie na kresy i nawiązanie kontaktu z tamtejszą ludnością.

Dalsze rezolucje domagają się zjednoczenia społeczeństwa na kresach celem wzmocnienia państwowości polskiej, świadomej celu i konsekwentnej polityki rządu, poprawy administracji, zgnięcia bandytyzmu, unieszkodliwienia tych stronnictw i żywiołów, które rozsądzają państwo, przeprowadzenia reformy rolnej z uwzględnieniem potrzeb miejscowej ludności, a zwłaszcza kornasacji, zapewnienia sprawiedliwości i praw konstytucyj przynależnych wszystkim lojalnym obywatelom państwa.

Wśród dźwięków potężnej pieśni „Roty“ Konopnickiej: „Nie damy ziemi, skąd nasz ród“ zgromadzeni rozchodzili się, wracając do swych domostw, wsi, siół i zachodząc, unosząc niezapemniane wrażenie mocnych wskazań wodza ludu polskiego. Idea P. S. L. „Piast“ zapuściła głębokie korzenie w tym kresowym powiecie, a w jasnym świetle programu P. S. L. nie ostały się nietoperze złości i demagogji partyjnej różnych rozbijaczy ludu.

Wadowickie.

Powiatowy Zjazd P. S. L.

W niedzielę dnia 26 kwietnia b. r. odbył się w Wadowicach w sali „Sokoła“ powiatowy Zjazd P. S. L. przy licznych udziałach delegatów Kół i mężów zaufania z Kalwaryjskiego, Wadowickiego i Andrychowskiego.

Przewodniczył obradom prezes Zarządu powiatowego poseł Roman, zastępcą był p. Wadawski z Tłuczani, sekretarzem p. Kuś z Kłeczy Dolnej. Sprawy naszego położenia wewnętrznego, przyczyny obecnej nędzy, politykę klubu P. S. L. i stronnictwa ludowego, omówił wyczerpująco poseł Brodacki.

Mówca wskazał na błędy, które popełnił obecny rząd w stosunku do rolnictwa, wyświetlił stanowisko poszczególnych klubów sejmowych do rządu i omówił wzajemny stosunek innych klubów do klubu P. S. L. „Piast“.

Zainteresowanie słuchaczy do referatu ilustruje najlepiej ilość mowców, zapisanych do głosu w dyskusji, rozpoczętej do świetnej mowie posła Brodackiego.

Prowadzone na wysokim poziomie obrady usiłował zakłócić p. A. Styła z Choczni, niegdyś stapińszczyk a obecnie „wyzwoleniec“. Człowiek ten przyzwyczajony do tego, że na zebraniach „wyzwoleniec“ w miejsce rzeczowej krytyki, operuje się rzucaniem kolumnij i oszczerstw, chciał również i te metody

wprowadzić w poważne obrady piastowców. Po kilku jednak słowach, głupia jego demagogja wywołała tak żywiołowe oburzenie i sprzeciwy słuchaczy, że niefortunny mówca skompromitowany, musiał zaprzestać mówić. Tegosamego losu doznał jakiś „emisariusz“ p. Putka, ściągnięty przez „wyzwolenców“ aż gdzieś od Chrzanowa. Człek ten, niespełna rozumu, zaczął pieśń ni to ni owo w obronie „Wyzwolenia“, ale zebrani podziękowali mu za mowę, gdyż i bez adwokatów w rodzaju przemawiającego, wiedzą dobrze kim jest p. Putka i jego „Wyzwolenie“. Tak więc próby zakłócenia zebrania ze strony „wyzwolenców“ Styły i Cyganka nie tylko, że speliły na niczem, ale nadto dały sposobność zebranim do zmanifestowania swojego oburzenia pod adresem „Wyzwolenia“ i jego propagatorów.

W dalszym toku dyskusji zabierali głos pp.: Wadawski, Hyla, Konarski, Starzyk, Mrzygłód, Pasternak, Stypuła, Szantro, Kuś. Na podniesione zapytania odpowiedział poseł Roman i poseł Brodacki, który w ciężkiej mowie rozprawił się krótko ze Styłą, wykazując, że taką taktyką, jaką tutaj chcieli walczyć „wyzwolenicy“, walczą także gdzieindziej i na terenie Sejmu. Lud jednak nabral już obrzydzenia do ich demagogji, która nie realnego nie niesie za sobą, jak tylko nieważność.

Następnie sekretarz zebrania odczytał rezolucje, które jednomyslnie uchwalono:

1) Wobec ujawnionych zakusów Niemców, dążących do naruszenia traktatu wersalskiego i zakłócenia pokoju, powiatowy Zjazd P. S. L. łączy się w jednomyslnym proteście z całym narodem polskim przeciwko jakimkolwiek próbom rewizji granic ze strony Niemców, któreby wyszły na niekorzyść Polski.

2) Ze względu na ciężką sytuację międzynarodową, jak również i wewnętrzną, domagamy się od Sejmu koniecznego utworzenia rządu parlamentarnego, któryby wziął odpowiedzialność za losy Polski.

3) Powiatowy Zjazd P. S. L. żąda jak najrychlejszej parcelacji dóbr niemieckich w Poznańskim, na Śląsku i Pomorzu i oddania tej ziemi w ręce polskich osadników.

Powiatowy Zjazd domaga się, ażeby przedsiębiorstwa państwowe, które nie przynoszą dochodów, wydzierżawiono. Zjazd domaga się wprowadzenia systemu jednolitego podatku raz w roku. Zjazd domaga się rewizji konstytucji; zmiany ordynacji wyborczej; ograniczenia nietykalności poselskiej, w myśl uchwał Kongresu. Zjazd domaga się wprowadzenia pluralności w samorządzie gminnym w myśl stanowiska klubu P. S. L. oraz wyraża pełne wotum zaufania prezesowi klubu i stronnictwa, Wincentemu Witosowi i całemu klubowi, posłowi zaś, p. Brodackiemu, podziękowanie za wzięcie udziału w Zjeździe.

Wkońcu przystąpiono do wyboru nowego Zarządu powiatowego, do którego zostali wybrani pp.: Konarski z Wieprza, Hercog z Zagórnika, Halał z Roczyn, Szymik z Nidku, Gieruszczak z Targanic, Wadawski z Tłuczani, Kuś z Kłeczy Dolnej, Kudela z Barwaidu, Jurka z Radoczy, Roman z Wadowic, Faber z Zebrzydowic, Moskwa z Brodów, Kurdziel z Bugaja, Talaga ze Stryszowa i Swierkosz z Lencz.

Pędźcie ze wsi rozbijaczy!

Nowosądeckie.

Chomranice. Dnia 15 marca 1925 r. odbył się imponujący wiec P. S. L. „Piast“. Przybył zaproszony nasz poseł **Narcyz Potoczek** i w przeszło trzygodzinnem, wyczerpującem i jasnym przemówieniu, zobrazował zebranyemu Sejmowi i obecnemu składowi rządu, podając do wiadomości, jak trudno jest wykolatać cośkolwiek dla włościan u prezesa ministrów Grabskiego. Mimo tych ciężkich warunków, mamy i tak bardzo wiele do zawdzięczenia naszemu niezłomowanemu posłowi, który całą duszą oddany jest sprawie wyborców, kołata i zdobywa pomoc dla naszego powiatu, tak ciężko dotkniętego w tym roku nieurodzaju, burz i gradów. Podnoszono na wiecu nad wyraz trudne położenie tutejszej ludności górskich gmin, gdzie nigdy nie było za dużo, a w tym roku już dawno głoduje. Na zasiew zboża i ziemniaki bierze się na weksle, lub w ten sposób pożyczają się pieniądze na wysokie procenta, by żyć nadzieją, że się urodzi i jakoś dopcha się głodem do nowego. Przy ogólnej klęsce nieurodzaju, to jeszcze mamy górski potok nieuregulowany, który rokrocznie niszczy egzystencję kilkudziesięciu rodzin, zabierając w czasie ulwy nie tylko plony, ale i ziemię, niszcząc drogi i mosty, że trudno dostać się do Nowego Sącza. Wielu z obecnych na wiecu podnosiło utrudnianie zarobkowania przez wykonywanie choćby przygodnie jakiegokolwiek rzemiosła, bo zaraz policja państwowa zapisuje, podaje do kar, że zarobek nie przyniesie częstokroć kosztów opłat, wyznaczonych przez urzędników w myśl p. Grabskiego. Jednym słowem, dopominano się o jakieś ulgi. Od podatków słusznych nikt się nie uchyla i ostatni grosz, nierzadko pożyczony, bez szemrania składa dla państwa, ale też i ten ma prawo domagać się od tego państwa jakiejś opieki i pomocy, gdy go klęski nawiedzą, bo z kamieni i wody, to i p. Grabski nic nie wygrabi.

Także zwrócono się do p. posła o pomoc dla tutejszej gminy w sprawie wykończenia budowy szkoły, którą buduje się od roku 1919. Gmina dała drzewo, robociznę i wiele innych świadczeń, nawet i dług zaciągnęła, ale nie jest w stanie doprowadzić jej do końca własnym kosztem, bo ludność mniej niż niezamożna, a stara szkoła spaliła się w 1914 r. wskutek działań wojennych. Nie byłoby końca różnym piekącym bolączkom; żyliśmy nadzieją, że gdy będziemy mieli swoją, wolną Ojczyznę, swój rząd, to choć z trudem, boć każdy początek jest trudny, ale jakoś pójdziemy ku lepszej przyszłości, a tu tylko nędza i głód stają nam do oczu, a obecny rząd wcale o nas nie myśli. W końcu jednogłośnie uchwalono wotum zaufania dla prezesa P. S. L. **Wincentego Witosa**, wnosząc gromki okrzyk na jego cześć, jak również i dla naszego dzielnego posła **N. Potoczka**, oświadczając, że wszyscy będą stać wiernie i solidarnie w stronnictwie „Piast“ i nie dadzą się bałamucić demagogją jakichś Łodygowskich, Mokrzyckich, których same nazwiska przyjęte były ogólnym uśmiechem.

Wiec odbył się przy udziale przeszło 500 osób z gmin: **Chomranice, Krasne Potockie, Kłęczany, Marcinkowice, Kłodne**, a nadto kilkunastu, przybyłych z powiatu limanowskiego. Przewodniczył p. **J. Kalarus**, sekretarzewał **J. Ulrich**. Uchwalono następujące rezolucje:

1) Zgromadzeni na wiecu w Chomranicach w dniu 15 marca 1925 stwierdzają, że rząd p. Grabskiego za-

niedbując stale interesy rolnictwa i wskutek tego rolnictwo zostało do ostatniej nędzy doprowadzone.

2) Domagają się natychmiastowej pomocy na dożywienie ludności.

3) Domagają się kredytów długoterminowych.

4) Domagają się zmiany krzywdzącego rozprządzenia waloryzacyjnego z maja 1924 odnośnie do wierzytelności przedwojennych, oraz podwyższenia waloryzacji pożyczek państwowych do wysokości wartości pieniądza w czasie złożenia pożyczki.

5) Domagają się utworzenia rządu parlamentarnego, opartego na większości stronnictw polskich, a gdyby Sejm nie potrafił utworzyć takiego rządu, rozwiązać go i roz�isać nowe wybory.

6) Domagają się, by Sejm zmienił ordynację wyborczą w ten sposób, aby głosowano na osoby, a nie na numery i zmniejszenie liczby posłów.

7) Domagają się od rządu, aby przystąpiono do prac nad regulacją potoka „Smolnika“, aby dać ludności zarobek w dzisiejszych ciężkich czasach.

8) Uchwalają dołożyć wszelkich starań, by zgoda i jedność panowały między ludnością na wsi i w ten sposób utworzyć potężne stronnictwo własne, jakim może być tylko P. S. L. „Piast“.

9) Uchwalono w każdej gminie założyć „Koło ludowe P. S. L.“

10) Uchwalają Klubowi poselskiemu P. S. L. pełne zaufanie.

11) Wyrażają oburzenie i protest przeciw zakusom Niemców na Śląsk i Pomorze, oświadczając gotowość bronięcia w razie potrzeby tychże prowincji do ostatniej kropli krwi.

Sekretarz.

Z Bocheńskiego.

Dziewin, 3 maja.

Na wiadomość, że sekretariat P. S. L. zwołuje zgromadzenie ludowe do Dziewina, na które przybędzie poseł nasz **Dr Kiernik** — mimo pluty i zimna ze wszystkich stron Powiśla zebrał się ludowcy w Dziewinie. Przybyli więc z gmin bliższych jak **Gawłówek, Dźwinią, Baczków, Mikłuszowice, Wyżyce**, ale i z dalszych, jak **Uście Solne, Grobla, Świeciarów, Wola Drwińska, Niedary, Bogucice**, a nawet z **Rzezawy i Łazów**. Przewodniczącymi wybrano p. **Ign. Stałę** i kierownika szkoły p. **Bartnika**.

Poseł **dr Kiernik** przedstawił w dłuższym przemówieniu rozwój stosunków politycznych i gospodarczych w państwie, pracę P. S. L. i warcholstwo różnych, niby ludowych stronnictw, niezdrowe stosunki w Sejmie i konieczność zjednoczenia ruchu ludowego pod przewodnictwem jednego wodza, prezesa **Witosa**. Omówił sprawę reformy rolnej, ustaw samorządowych i konkordatu. Przemówienie to przyjęto hucznie oklaskami.

Doskonałe, rzeczowe przemówienie wygłosili pp.: **Marcin Marzec** i **Franciszek Molik**, a na interpelacje odpowiadał ku zupełnemu zadowoleniu zebranych poseł **Dr Kiernik**. Wśród okrzyków na cześć prezesa **Witosa** i posła **Dra Kiernika** uchwalone zgłoszone rezolucje, poczem orkiestra młodzieży wiejskiej z **Wyżyc** odegrała udatnie pieśni narodowe.

Po zgromadzeniu przyjął poseł **Dr Kiernik** liczne delegacje i petentów, a serdecznie żegnany odjechał wraz z zasłużonym sekretarzem Zarządu pow. P. S. L., p. **Wojc. Fietka**.

Sekretarz.

Rozmaitości.

Zgon popularnej osobistości Wiednia. W tych dniach odbyły się w Wiedniu pogrzeby dwóch popularnych niegdyś ludzi. Zmarł 90-letni Peter Menth, znany szewc, któremu ostatnią posługę oddały tłumy publiczności, a między innymi wiele osobistości, bliskich dawnemu dworowi. Na ementarzu pożegnał sędziwego „mistrza cechu“ generał Auffenberg-Komarow, dawny minister wojny.

Za czasów Franciszka Józefa, Peter Menth, był jako dostawca dworu, osobistością nielada. Był on szeregiem lat dostawcą obuwia dla kawalerji. Poza tem obuwali się u niego wszyscy znakomici aktorzy Burgtheatru, którzy żyli z nim bardzo serdecznie. Menth szczylił się przyjaźnią burmistrza Luegera i jego następcy, Weisskirchnera.

W roku 1879 Menth w kostjumie Hansa Sachsa, prowadził cech szewców, w liczbie 150, w wielkim historycznym pochodzie.

Prezydent Coolidge otrzymał w darze ciupagę góralską. Bardzo zdolny artysta-rzeźbiarz, Franciszek Szumał, Polak, zamieszkały w Chicopee, stanie Massachusetts, wykonał przesliczną laskę w kształcie ciupagi góralskiej. Posłał ją prezydentowi Stanów Zjednoczonych, jako dar z powodu powtórnych wyborów. Laska przedstawia głowę orla amerykańskiego, osadzoną na trzonie, ozdobionym rzeźbą z liści laurowych i winogron. Prezydent informował się u jednego z Polaków waszyngtońskich o znaczeniu „tomahawka“ o nieznanym kształcie, a gdy mu to wytłumaczono, polecił swemu sekretarzowi posłać ofiarodawcy list z uprzejmą podzięką.

Osobliwy chrzest rabina w Radziejowie. W święto wielkanocne pewna filuterna kobiecina, którą dnia poprzedniego od stóp do głowy obłano wodą, uwzięła się stanowczo na mężczyzn. Kiedy więc nadszedł upragniony dzień śmigusu na mężczyzn, czyhała z wiader wody za węglem domu w zamiarze obłania pierwszego lepszego mężczyzny, któryby tędy przechodził. Przypadek zrzucił, że drogą przechodził nie kto inny, tylko „rabbi“ starozakonny. Więc, nie namyślając się długo, niewiasta sprawiła mu miłą niespodziankę w postaci staropolskiego śmigusu. Zaskoczony tem „rabbi“ potrzebował krzycheć na „gwałt“ i nadeszłej mu w pomoc policji, kazał aresztować tę „paskidną“ zamachowczynię. Tegosamego jeszcze dnia starozakonni wysłali do „pana“ proboszcza delegację w celu nakłonienia go, by z ambony napiętnował ową kobecinę, lecz „pan“ proboszcz odmówił im tej przysługi.

Niestychana ofiara. Stara japońska legenda głosi, iż wspaniała świątynia Asakury, wzniesiona przed wiekami w Tokio, zbudowana jest na grobie dziewicy, która kazała się żywcem pogrzebać. Dotąd jeszcze wierzą Japończycy, iż duch dziewczyny czuwa nad świątynią i broni ją przed napaściami złych mocy.

Świątynię Asakury oszczędziło straszliwe trzęsienie ziemi, więc wiara w legendę stała się jeszcze silniejszą.

Ostatnio przystąpiono w Tokio do budowy wspaniałego mauzoleum, poświęconego ofiarom trzęsienia

ziemi. Wspomnienie straszliwych chwil i wiara w poetyczną legendę, natchnęły pannę Tsunę Karasumoto, córkę jednego z bogatych kupców tamtejszych, do ofiar z własnego życia.

Chciała, aby ją żywcem zamurowano w grobie i nad jej ciałem wzniesiono mauzoleum, które przetrwa wieki i oprze się sile szatańskiej. — Ponieważ panna Tsuna nie bardzo wierzyła, iż władze przyjmą jej ofiarę, namówiła przeto swe towarzyski i przyjaciółki, aby ją zakopaly w ziemi, w miejscu, gdzie stanąć mają fundamenty.

I byłoby się stało zażość temu życzeniu, gdyby nie dowiedziały się o tem władze i nie postawiły dwóch stróżów, którzy mają czuwać, aby panna Tsuna nie wykonała swego straszego zamiaru.

Spuścizna po Szwedach. Przy kopaniu piasku, wydobyto z ziemi na łąkach, graniczących ze stawem w Kozłowej na Pomorzu, szereg armat szwedzkich oraz niezmierną ilość kości końskich i ludzkich. Jak stwierdzono, było dawniej na tem miejscu olbrzymie trzęsawisko. Prawdopodobnie Szwedzi, przeprawiając się przez nie, ugrzęźli w niem wraz ze swemi prymitywnymi armatami, które, rzecz naturalna, uległy silnemu zardzewieniu. Znalaziono także kilka monet miedzianych, bardzo uszkodzonych.

Stuletni jubileusz kolei W roku bieżącym przypada setna rocznica otwarcia pierwszej linii kolei żelaznej i wprowadzenia ruchu pociągów, poruszanych zapomocą parowozów. Pierwszy pociąg, o wadze 90 tonn z 450 pasażerami, prowadził dnia 27 września 1825 r. Jerzy Stephenson, na linii Stockton—Darlington z szybkością 12 mil angielskich na godzinę. Uchodził on za wynalazcę lokomotywy parowej, jednak zasługą jego było tylko udoskonalenie i praktyczne zastosowanie istniejących już wynalazków. Pierwszy wóz, poruszany parą, wykonał w roku 1796 Francuz Cugnot, jednak maszyna ta nie poruszała się szybciej, niż człowiek, idący piechotą.

Dalsze próby w tym kierunku robili Amerykanin Oliver Evans, Anglik Trevithick i inni, jednakże żaden z nich nie doprowadził do praktycznego zastosowania genialnego wynalazku, co udało się dopiero Stephensonowi. Musiał on przezwyciężyć wiele trudności, gdyż nietylko obawiano się ryzyka i niebezpieczeństwa, ale pojawiły się też protesty tych, którym zaprowadzenie kolei psuło interesy prywatne. Sprzeciwiali się właściciele zajazdów, handlarze koni, woźnice, a najsilniej właściciele gruntów, szczególnie książe Cleveland, który wystąpił w obronie swego zagrożonego polowania na lisy.

Pierwszą koleją na ziemiach polskich była linja z Wiednia przez Trzebinę do Krakowa, otwarta w roku 1847. Dziś stoi Polska na piątym miejscu w Europie pod względem rozciągłości sieci kolejowej po Rosji, Niemczech, Francji i Anglii, gdyż posiada przeszło 20 tysięcy klm dróg żelaznych.

W sekundzie zaniewidział. Student Konstantinus Bułgar, gdy był zajęty w laboratorium chemicznym politechniki w Hanowerze doświadczeniami z dziedziny farbiarstwa, nastąpił wybuch a gryzące gazy i gazy buchnęły mu w twarz. Nieprzytomnego odstawiono do kliniki, a lekarze orzekli, że nieszczęśliwy utracił wzrok i to bezpowrotnie.

KRONIKA

MAJ — ma dni 31.

Dni	Kalendarz rzymsko-katolicki	S t o Ź c a	
		Wschód godz. min.	Zachód godz. min.
10 N.	4 po W. Antonina, Izydora rol.	3 52	19 18
11 P.	Adolfa, Mamerta, Franciszka	3 50	19 19
12 W.	Pankrac., Nereusza i Aroh.	3 48	19 21
13 Ś.	Serwacego b. w.	3 47	19 23
14 C.	Bonifacego m., Pas.	3 45	19 24
15 P.	Zofji i 3 córek	3 43	19 26
16 S.	Andrzeja Boboli m.	3 42	19 27
17 N.	5 po W. Paschalisa W., Brun.	3 40	19 29

Ceny obcych walut w Krakowie

dnia 5 maja 1925 r.

Banki płać za 1 dolara	5 zł 17 groszy
" " " 1 funt szterling	25 " 10 "
" " " 1 franka francusk.	— " 27 "
" " " 1 " szwajc.	1 " — "
" " " 1 koronę czeską	— " 15 "
" " " 1 lira włoskiego	— " 21 "
" " " 1 marka niemiecka	1 " 20 "
" " " 1 szyling austr.	— " 72 "

Ceny płodów rolniczych w Krakowie

w dniu 1 maja 1925 r.

Ceny rozumieją się za towar średniej jakości za 100 kg wagi w złotych, bez gminnego podatku spożywczego, loco Kraków.

Pszenica targowa 41—42, pszenica amerykańska 42—43, żyto poznańskie 37'00—37'50, owies dworski 35'00—36'00, owies targowy 34'50—35'00, jęczmień browarny 37—38, jęczmień na krupy 33—34, kukurudza podolska 25'50—26'50, kukurudza węgier. 24—24'50, tataraka —, Proso—, siano średnie 9'50—10—, koniczyna pastewna 13—14, koniczyna nasienna czerwona 200—250, koniczyna biała 130—150, ziemniaki do sadzenia 9'00—9'50.

Największą kopalnią świata jest obecnie kopalnia złota Noro Velho w Brazylii, której głębokość wynosi 2.200 metrów, a która jeszcze ciągle jest powiększana. Największą trudność sprawiało przewietrzanie dolnych części kopalni, oraz obniżenie panującego tam gorąca. Technika zdołała jednak znaleźć na to środki i sposoby, tak, iż ludzie tam pracować mogą.

Wielki pożar szalał w Egipcie, Zgorzało 40 wsi, a 56 osób zginęło w płomieniach.

Nadmiar lekarzy w Anglii spowodował wśród nich wielką biedę. Dotyczy to zwłaszcza lekarzy początkujących po złożeniu egzaminu. W całej Anglii podobno około 6.000 lekarzy walczy z nędzą. Mnóstwo szuka zajęcia za chociażby najniższem wynagrodzeniem, lecz najczęściej bez skutku.

Tysiące ryb zdechło w rzece Loarze we Francji. Było to następstwem kradzieży. Do jednej z fabryk, położonych nad tą rzeką, zakradli się złodzieje, którzy, przekonawszy się, że w kilku skradzionych workach znajduje się bezwartościowy dla nich hypermanganat, wrzucili je do wody. Od

proszku tego, który się w wodzie rozpuścił, ryby się zatruly.

Dozorca nocny milionerem amerykańskim. Dozorca nocny w fabryce mebli firmy Wojciechów w Częstochowie, Tomasz Tatała, otrzymał w tych dniach urzędowe zawiadomienie, że jego krewny, Depoczyński, który przed 30 laty wyemigrował do Ameryki, zapisał testamentem cały swój majątek w wysokości 17 milionów dolarów, tudzież fabrykę metalurgiczną szesnastu spokrewnionym z nim najbliższym rodzinom. W myśl testamentu, Tatała odziedziczył przeszło milion dolarów i znaczną część udziałów fabryki. Tatała postarał się już o dokumenta, potrzebne na wyjazd do Ameryki.

Krwawe rozgromienie bandy przemytniczej na Polskiej Orawie. Posterunek straży celnej w Chyżnem na Orawie polskiej, stoczył w tych dniach krwawą walkę z bandą przemytniczą, która usiłowała przemyścić do Czechosłowacji kilkanaście koni.

W chwili, gdy przemytnicy, korzystając z pory nocnej i ulewnego deszczu, zbliżali się do granicy, natknęli się na oddział naszych strażników pod komendą podkomisarza, który, uprzedzony w porę, zarządził obławę.

Wywiązała się walka, gdyż przemytnicy, nie usłuchawszy wezwania, zaatakowali strażników. W rezultacie banda została rozbita, a konie częściowo wyłapano. Jeden z przemytników został zabity, a w pościgu za uciekającymi zbrodniarzami raniony został w obojczyk jeden ze strażników. W niedługi czas po zajściu zjechała na miejsce komisja straży celnej z Nowego Targu i wydała potrzebne zarządzenia.

Tragedja małżeńska w domu „na Gródku“ w Krakowie. Onegdaj Kraków w godzinach porannych zaalarmowany został o strasznej tragedji, jaka rozegrała się między Janem Podskalnym, portjerem domu t. zw. „na Gródku“, a żoną Podskalnego, 23-letnią kobietą.

Od szeregu dni między Podskalnym a żoną jego rozgrywały się sceny na tle nieporozumień małżeńskich. Ostatnio po gwałtownej sprzeczce z żoną, Podskalny poderżnął swej żonie brzytwą gardło tak, że ta padła trupem na miejscu, ociekając krwią.

Podskalny, gnany wyrzutem sumienia, pobiegł momentalnie na czwarte piętro, skąd rzucił się z okna na podwórze, znajdując śmierć na miejscu.

Po przybyciu komisji sądowo-lekarskiej, obie ofiary przewieziono trupaarką do zakładu medycyny sądowej.

Katastrofa lotnicza. Dnia 27 kwietnia b. r. pilot, Eugeniusz Jackowski, wyjechał z Warszawy na zupełnie nowym aeroplanie do Krakowa. Nad Olkuszem napotkał na silne wichry i burzę gradową. W walce, jaką aparat stoczył musiał z żywiołem, popsuł się motor, aparat zaczął się obniżyć, aż wreszcie spadł w Łazach. Śmiertelnych strat w ludziach nie było, tylko porucznik obserwator zламаł rękę. Niezwykłą maszyną, jaką jest aeroplan, wprowadzili ludzie, którzy zbiegli się z okolicy, w podziw, gdyż nikt z miejscowych nie widział tego potwora zbliżać.

Próby z sztucznem wytwarzaniem obłoków, celem chronienia zbiorów przez mrozem, podjęte zostały w Szwecji na koszt rządu. Jest to wynalazek dwóch inżynierów szwedzkich, a dotychczasowy wynik prób był pomyślny i wynalazek ten użytkowano dla celów marynarki.

Wielkie nieszczęście wydarzyło się w Rydze, stolicy Łotwy. Zawałiła się wieża starożytnego pietrowskiego kościoła i rozpadła się na dwie połowy. Jedna z nich runęła na wąską ulicę, zabijając przeszło 30 osób i raniąc drugie tyle. Druga połowa przebiła dach sąsiedniego domu, zdruzgotała znajdujący się tam warsztat ślusarski i wywołała pożar, skutkiem czego 3 osoby zginęły.

Odpowiedzi Redakcji.

Franciszek Kluska: Portrety wysłaliśmy. Ruble carskie obecnie nie przedstawiają już żadnej wartości. — **A. Kudzia:** Zniżkowy paszport otrzymać może: chory, który wyjeżdża na kurację i kupiec w sprawach handlowo-przemysłowych. Co do osób, które wyjeżdżają za zarobkiem do Francji istnieją osobne przepisy. O wydanie paszportu zwracać się przez starostwo do województwa. — **H. Dobrzańska:** Brakujący numer wysłaliśmy. O pożyczkę prosimy zwrócić się wprost do Banku Rolnego w Warszawie, ul. Traugutta 11, do czego należy użyć druków według wzorów, podanych swego czasu w „Piastie”. — **Jan Mydlowski:** Gazetę wysyłamy nadal. Sprawa zwrotu pieniędzy z kas sierocych jest obecnie przedmiotem obrad sejmowych; według projektu ustawy mają być te sumy przewaloryzowane w pełnej wartości. Skoro to nastąpi, natychmiast ogłosimy w gazecie. Co do waszych uwag w sprawie sekretarzy, to zaznaczamy, że jest właśnie tendencja, aby stanowiska te zajmowali ludzie odpowiednio przygotowani. — **Mieczysław Zycia:** W tej sprawie prosimy zwrócić się do państwowego urzędu pośrednictwa pracy, Kraków, ulica Podzamcze 30. — **Franciszek Kiepusa:** Gazetę i czek wysłaliśmy. Radzimy wnieść podanie do państwowego Banku Rolnego w Warszawie, ul. Traugutta 11 i powołać się na to, że was zniszczył pożar. — **Poseł Roman zawiadania:** Ministerstwo spraw zagranicznych na interwencję jego odpowiedziało, że w sprawie odszukania zaginionego **Józefa Ochmana** wydane zostały potrzebne zarządzenia. — **Gmina Andrychów i inne:** W sprawie szkód, wyrządzonych przez potok Wieprzówka, ministerstwo robót publicznych zawiadomiło **posta Romana**, że prośba o podwyższenie dotacji na regulację potoku Wieprzówki nie mogła być w tym roku uwzględniona z powodu braku funduszy. Ministerstwo jednak poleciło w tym celu wstawić odpowiednio wysokie kredyty do preliminarzy budżetowych na lata przyszłe.

Lachiewicz Tadeusz: Nie możemy adresami Panu służyć. — **Józef Sekowski, B:** Należy zwrócić się z zapytaniem wprost po składnicy — a ta musi wam odpowiedzieć. — **Jan Holyst:** Dokładne pouczenie o tem umieścimy w jednym z najbliższych numerów „Piasta”. — Na spłatę gruntu nabytego z parcelacji rządowej może pan otrzymać pożyczkę długoterminową. — **Jan Kukielka:** Jeżeli posiadacie 10 morgów gruntu — a żona wasza posiada 15 morgów, to zasłuki inwalidzkiego nie otrzymacie i w tej sprawie szkoda jakichkolwiek starań. — A tres zmieniono. — **Wojciech Grelik:** Syn wasz może robić starania do marynarki przez Powiatową Komendę Uzupełnień (P. K. U.) Należy tam zasięgnąć informacji co trzeba załączyć do podania. — Zakładów takich, któreby bezpłatnie dawały utrzymanie uczącym się, niema. — **Antoni Turski:** Jeżeli sprawa jest w sądzie, to nie można mieć pretensji do posta, że sądy ją przewlekają. Zwróćcie się do swojego adwokata, który tę sprawę prowadzi o informacje. — **Jan Ziętek:** Prenumerata zapłacona za I półrocze. Gazetę wysyłamy regularnie. Rosyjskie pieniądze (srebrne i złote) wymienia Bank Polski w Krakowie — Serdecznie dziękujemy za pozdrowienie Cześć! — **Józef Bieda:** W sprawie pożyczki dla wymienionych w liście odnieśliśmy się do Państwowego Banku Rolnego za pośrednictwem naszych organizacji. Na przyszłość prosimy nas krótko zawiadomić, że podania o pożyczkę zostały wysłane, abyśmy mogli zainteresować. — **Potrzebne statuty i pouczenia wysłaliśmy pod pańskim adresem.** — **Walerjan Rychłowski:** Adoptowane dziecko ma te same prawa co i dziecko zrodzone w małżeństwie. — **Kopeć Józef:** O koncesję mają prawo starać się w pierwszym rzędzie inwalidzi, wdowy i sieroty po inwalidach, — emeryci i wdowy po emerytach oraz sieroty pozostałe a dopiero po nich każdy z obywateli mający warunki przepisane ustawą. — Blizsze szczegóły były podane w naszej gazecie w artykułach pod tytułem „Państwowy Monopol Spirytusowy”. — **Stanisław Wojnarowski (Zalas):** Prosimy czytać uważnie naszą gazetę to znajdziecie tam w poprzednich numerach wyjaśnienie, że narazie wyptata z kas sierocych jest wstrzymana z powodu projektu ustawy w Sejmie o pełnej waloryzacji tych sum. — **Filip Szulc:** W sprawie tej zwróćcie się do Starostwa ponownie z prośbą o załatwienie pisemne, choćby nawet odmowne,

aby można wiedzieć, co jest powodem odmowy, gdyż bardzo być może, że nie macie warunków do uzyskania tej pożyczki.

Potrzeba chłopca do praktyki kowalskiej. Pracownia kowalska Józef Michno, Płaszów 159. 40

Kowalski Wojciech, urodzony w 1899 roku w Pierzchowie, unieważnia zagubione dokumenty wojskowe, z P. K. U. Kraków-powiat, 339

Sebastian Chuchro, z Sileszy, unieważnia zagubione dokumenty wojskowe z 12 bonon saperów w Przemyślu. 28

Mam do sprzedania dwie realności z budynkami: jedna realność o 5-ciu a druga o 4-ech morgach. Józef Nowak, wieś Latoszyn, poczta Dębica, Małopolska. 24

Druł kolczasty, nowy i używany, żelazo betonowe, szyny, tregry, poleca tanio: **Lewkowicz, Kraków, ulica Basztowa L. 13.** 27

Potrzebny chłopiec, z dobrej rodziny, chętny do nauki malarskiej. **Warunki** według umowy. **S. Magiera** majster malarski, Lubliniec, Górny Śląsk. 29

Dom parterowy, murowany, kryty dachówką, 4 ubikacje, komórki, stajnia, ogród owocowy 3/4 morga, z powodu wyjazdu zaraz sprzedam, warunki korzystne. **Pozwadowski, Sokołowski.** 35

Majątki: 4.900, 1.760, 1.250 morgów i 60 mniejszych majątków od 20—1.000 morgów, pszenna ziemia, światło elektryczne, z żywym i martwym inwentarzem. Cena 125—200 zł za morg. 12 domów ze sklepami i ogrodami, 6 wil, od 7—12 pokoi. **Małek, Bydgoszcz, ul. Gdańska 147.** 21 2 2

Sprzedam dom piętrowy z restauracją i sklepem kolonialnym, 8 pokoi do mieszkania, 4 dla gości i lokal, 6 morgów ogrodu, 2 morgi sadu, 30 morgów pola, inwentarz żywy i martwy, od miasta i kolei 2 km, budynki wszystkie murowane. **Jan Rogóz, Psary, p. Września.** 3 2 2

NAWOZOWY GIPS

czyli siarczan wapna

o znacznie wyższej wartości, niż samo wapno, zwłaszcza na łąki, konie i inne rośliny motylkowe, a jednak po cenie prawie trzykrotnie niższej od ceny wapna — dostarcza w stanie mielonym, już gotowym do użycia

Kopalnia i fabryka gipsu

Dra Romana Hr. Scipio
w Łopuszce Wielkiej, p. Kańczuga
Małopolska. 2 2 2

Także gips palony budowlany: murarski, sztukatorski, alabastrowy.

Ceny bardzo niskie Fracht znizony.

Dla Kólek rolniczych warunki dogodne.

Znany od dziesiątek lat 208 8 8

„ETERNIT“

Iupek asbesto-cementowy, najlżejsze i najtrwalsze pokrycie dachowe.

Główne biuro „Hydraulika“ Tow. materiałów budowlanych
sprzedają: Kraków, ul. Dunajawskiego 7. Telefon Nr 1353.
Składy i zastępstwa we wszystkich miastach powiatowych.

Wszędzie do nabycia!!!

do obuwia, parkie-
tów i mebli, od 40
lat uznana za naj-
lepszą. 26

Reprezentacja:

E. Reiner
i D. Ebersohn
Kraków, Gertrudy 26
(Hotel Royal)
Telef. 4209. Telef. 4209.

Wszędzie do nabycia!!!

IGNACY CYPRES
Kraków, ul. Szewska L. 13/P.
wysła: mandoliny włoskie po 17 i 20 zł.
Skrypcy szkolne ze smyczkiem 15 zł.
Harmonie ręczne od 15 zł. Niklowy
„Gre Roskopf“ patent z łańcuszkiem
7 zł, niklowy płaski zegarek słynnej
marki „Enigma“ 15 zł, budzik 9 zł.
Cennik ilustrowany zegarów i instrumentów
muzycznych darmo i opłatnie 503 48 0

PASY
skórzane i wielbłądzie
artykuły techn., piły, narzędzia

najtaniej

Hurtownia „ZENIT“ Sp. z o.o.

Kraków, ulica Szpitalna 7.

25

Zegarek na całe życie!

Zegarek na całe życie!

OMEGA

512 9 25

Zwyczajne Walne Zebranie członków Składnicy Kółek roln. w Brzesku

odbędzie się w dniu 26 maja b. r., t. j. we wtorek o godz. 10-tej rano w sali Rady powiatowej, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zebrania;
- 2) Sprawozdanie Dyrekcji z czynności za rok administracyjny 1923/1924;
- 3) Odczytanie pisma polustracyjnego Związku rewizyjnego;
- 4) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej;
- 5) Rozdział czystego zysku z okresu 1923/1924;
- 6) Wybór 3-ech członków Rady nadzorczej;
- 7) Wybór 5-ciu członków Komisji rewizyjnej;
- 8) Wnioski i zapytania członków.

W razie braku kompletu, Walne Zebranie odbędzie się o godzinie 11-tej, bez względu na ilość członków.

Prezes Rady nadzorczej:
Kazimierz Nadachowski m. p

Po przerwie, wywołanej stosunkami powojennymi, otrzymać można ponownie słynne, medalami wystaw światowych odznaczone i od przeszło 20 lat zaprowadzone nacieranie, ból usmierzające **NA REUMATYZM NERWOL DRA FRANZOSA** oraz wszelkie łamania **NERWOL** w Tarnopolu. Przy nadesłaniu zgóry przekazom pocztowym 25 zł wysła się 10 flaszek franco, nie licząc również opakowania. Dostać można we wszystkich aptekach, żądając wyraźnie „NERWOLU“ Dra Franzosa, z marką chronną „Olbrzym z młotkiem“ albo pod adresem: Dr Juljusz Franzos, aptekarz w Tarnopolu, L. 43.

505 28 0

Inż. Bolesław Skapski

rządowo upoważniony geometra 502 24 0

Kraków, ul. Kremerowska 10, I piętro.

GRAMOFONYz tubą i bez tuby, podrózne szafkowe i elektryczne, od zł 35, 55, 65, 75, 90, 100 do 750.
PLITY

krajowe i zagraniczne, grane i śpiewane przez pierwszorzędnych artystów, jak Vasa Prihoda, Selma Kurz, Grünfeld, Piccaver, Slezak i t. d.
Najnowsze szlagiery w tańcach, grane przez króla skrypczków Schachmeistera oraz zdjęcia palestyńskie.
LEOPOLD HUTTERER — KRAKÓW, ULICA GRODZKA L. 48
fabryczny skład instrumentów smyczkowych i dętych. 1 2 2

Dr FRANCISZEK BARDEL

adwokat i współpracownik „Piasta“ prowadzi kancelarię
adwokacką wspólnie 501 41 0

z adw. Dr BOLESŁAWEM ROZMARYNOWICZEM
W KRAKOWIE, MAŁY RYNEK L. 1, I PIĘTRO.

DZWONY KOŚCIELNE

z najlepszego brązu przedwojennego — najtaniej dostarcza i posiada gotowe na składzie

Odlewarnia dzwonów Braci Felczyńskich
w Kaluszu (Małopolska) i w Przemyślu, ul. Krasńskiego 63.

508 13 20

UWAGA! UWAGA! NA NADCHODZĄCE LATO!

Wielka okazja dla czytelników „Piasta“!

Każdy, kto się chce ubrać wraz z rodziną ładnie i tanio, niech napisze do firmy

„POLSKA OSZCZĘDNOŚĆ“ W ŁODZI

która wyśle wam o połowę taniej, niż w waszych miejscowościach cały komplet towarów, składający się z **26 sztuk rozetek**, tylko za **33 złote**, a mianowicie: 3 metry podwójnego towaru na ubranie męskie lub palto damskie w dobrym gatunku, 3 i pół metra batystu w najładniejszych deseniach na całą suknię damską, płótno białe na 1 koszulę męską lub damską, na 1 stanik damski, na 1 fartuch damski, 2 letnie chustki na głowę w najładniejszych kwiatkach tureckich, 1 ręcznik serwetowy w desenie, 12 męskich i 6 damskich chusteczek batystowych do nosa. Wszystkie to wysła się tylko za 33 złote po otrzymaniu listownego zamówienia (płaci się przy odbiorze towaru).

Uwaga: Ci zaś, którzy nadesłali zaraz 3 złote zadatku, nie płacą kosztów opakowania, ani opłaty pocztowej. Zapewniamy, że otrzymanym towarem każdy będzie zadowolony i pozostanie naszym klientem. Towar, który się nie spodoba, przyjmujemy z powrotem i zwracamy pieniądze. — Zamówienia adresować:

Firma 19 1 2

„POLSKA OSZCZĘDNOŚĆ“ Łódź, ul. Piotrkowska L. 36.

WIADERKA POCYNKOWANE

Zawiadamiam P. T., że objąłem zastępstwo nowo otworzonej fabryki wiader i wyrobów blaszanych firmy Jerzy Weissenberg, w Katowicach i upraszam wszelkie zamówienia skierować na mój adres. Wiaderka powyższe w niebywałym dotychczas gatunku sprzedaję także ze składu w Krakowie.

I. Werber, skład żelaza

Kraków, ul. Grodzka L. 32. Telefon 41-32.

Polecam także: żelazo betonowe, sztabowe i fasonowe, bednarke, blachy czarne i pocynkowane oraz gwoździe i druty. 6 2 2

ZJEDNOCZENIE POLSKICH FABRYK MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH WARSZAWA, UL. MONIUSZKI 12

Specjalne fabryki własne pługów „Jan Zawadzki i Ska“ w Warszawie, młocarn i kieratów „Wacław Moritz“ w Lublinie, sleczerki „Sierpczanka“ w Sierpcu.

Polecamy znane ze swej dobroci nasze obsypniki:
Wrzesińskie Ukraińskie Gutowskiego

3- i 4-ro-rzędowe wypielacze do buraków: 22
„OSZCZĘDNOŚĆ“

Oferty i prospekty na żądanie odwrotnie.

Braunsa „Cifocol“

Ta suknia wygląda jak nowa,
ponieważ ufarbowałam ją sama, bez gotowania
Braunsa barwnikiem „Cifocol“!

„Cifocol“ farbuje wełnę, bawełnę, jedwab i t. p. i jest do nabycia we wszystkich drogerjach, aptekach i t. p.

MAJĄTKI

4.600 morgów . . .	zł 650.000	224 morgów . . .	zł 40.000
2.100 " "	400.000	210 " "	60.000
900 " "	200.000	240 " "	60.000
880 " "	250.000	200 " "	40.000
650 " "	125.000	330 " "	75.000
540 " "	125.000	566 " "	125.000
430 " "	100.000	266 " "	60.000
450 " "	200.000	320 " "	60.000
388 " "	75.000	170 " "	40.000
420 " "	60.000	131 " "	16.000
310 " "	60.000	120 " "	15.000

Młyny, fabryki, kamienice.

St. Kwiatkowski — pośrednictwo majątków
Gniezno, ul. Moniuszki 5. Telefon 362. 317 3 3

Firma egzystuje od roku 1892

Płaski zegarek?? nowy wynalazek?!!

wysyłamy za zaliczeniem pocztowym za zł 7.48 zamiast zł 25, tylko dlatego, że nasza firma kupuje kilkakrotnie taniej od innych firm, bardzo dobrego gatunku, rzeczywiście niklowe lub płaskie, z czarnej stali, najnowszego fasonu, z pierwszorzędnym mechanizmem, o 16 rubinach, nakręcone główką raz na 39 godzin, pod żadnym względem nie mogą być porównywane z tanimi fałszywkami. Tylko my sprzedajemy takie dobre zegarki po tej niskiej, niebywałej cenie 7.48 zł, 2 szt. 15.96 zł, 3 szt. 22.57 zł, Zegarki lepszego gatunku 10 zł, 14 zł, 16 zł, 20 zł, 21 zł, 25 zł, i 30 zł. Zegarki kieszonkowe odkryte, lub na rękę z prawdziwego franc. nowego złota „Plakedeor“, niezem się nie różniącego od prawdziwego złota 14 karat, 12 zł, 14 zł, 18 zł, 21 zł, 25 zł, 27 zł i 30 zł.

Nowość!! BLYSKAWICA z samoświecącym w nocy cyferblatem, posiadającym dokładnie czas w ciemności. Eleganckie, niklowe dla panów i pań na rękę ze skórzanym paskiem, najnowszych fasonów, chód dzwiczny na kamieniach 10 zł, 11.50 zł, w lepszym gatunku 14, 18, 20, 23, 27, 31 i 33 zł. Łańcuszki 2, 3, 4, 6, 8, 9 i 12 zł. **Premja:** Przy zamawianiu od razu 5 zegarków (mogą być różne), dodajemy 1 zegarek zupełnie bezpłatnie.

Elegancki stol. biurowy zegarek z budzikiem, dzwoni głośno i długo na każdą godzinę, za 10 zł — z **lepszym werkiem** 12, 13 i 19 zł. **Obrączki ślubne**, złote 14 karat, masywne, najnowszych fasonów 16, 17, 18, 20 i 22 zł.

Zegarki wyregulowane z gwarancją za dobry chód na użyłata. Koszta przesyłki i opakowanie na rachunek kupującego.

613 7 10

Adres:

Główny skład szwajcarskich zegarków

Józef Jakubowicz, Warszawa, Sienna 27, Odz. C. dom własny.

BEZ RYZYKA! O ile towar się nie spodoba, przyjmujemy takowy z powrotem. Od naszych klientów otrzymujemy dalszy ciąg podziękowań i powtórne zamówienia.

300) Sz. P. Jakubowicz. Dziękuję Sz. P., że mi P. przysłał dobry zegarek z szacunkiem

12 stycznia 1925 r. Stanisław Macioszek, posterunkowy.

18 komp. policji państw. w Tormarach, poster. Nr 6 w Kłiszaniżkach.

301) Sz. P.! Otrzymałem już od Pana 2 zegarki, które dobrze chodzą, proszę przysłać 1 zegarek „Ankier“.

Z poważaniem Bronisław Madaliński

Szkola powszechna, p. Jody, z. wileńska, 11. X. 1923.

302) Sz. P.! Zegarek otrzymałem i jestem z niego zadowolony, za który dziękuję. Spieszę jak tylko mogę do Sz. P. z prośbą o przysłanie jeszcze jednego zegarka „Blyskawica“, na cenę się zgadzam, jaka by nie była.

4 maja 1923 r. z poważaniem Noga Stanisław

zaw. plut. III, baon 9 p. p. Leg. w Tomaszowie Lub.

303) Sz. P. Jakubowicz! Za przysłany mi zegarek dziękuję bardzo. Zegarek pański w dzisiejszych czasach jest niezmiernie tani, chodzi znakomicie, czegoś się nigdy nie spodziewałem. Staram się firmę Pańską rozpowszechnić.

Pozostaję z szacunkiem Karolak Stefan

Krzemieniec, 12. VI. 1922 r. Sztab 12 p. ul. Pod.

Wyciąć! — Zachować! — Rekomendować!

SOLEC

Zakład wód mineralnych i kąpieli błotnych

znanych ze swej skuteczności w reumatyzmie, artretyzmie, przymiocie, chorobach skórnych i nerwowych

otwarty 241 4 4

od 11 maja do 20 września.

Ceny mieszkań i utrzymania niższe. — Informacje i prospekty wysyła zarząd Solca, poczta Solec-Zdrój

„Hunyadi Janos“ Saxlehnera

Przeciw zaparciom, zwapnieniu, otyłości i dolegliwości żołądka okazała się naturalna, gorzka woda „Hunyadi Janos“, Saxlehnera jako niezawodny środek przeczyszczający i skuteczny w chorobach przemiany materji. Do nabycia we wszystkich aptekach, drogerjach i składach aptecznych.

23

Kto i jak może uzyskać odroczenie służby wojskowej?

Wyszła z druku książeczka pod powyższym tytułem, która poucza każdego — jak się starać o odroczenie służby wojskowej i komu prawo do tego przysługuje.

Cena książeczki 2 zł 50 gr. Z poleconą przesyłką pocztową 2 zł 95 gr. Należność musi być przesłana zgóry; może być markami pocztowymi

Adresować: 15 2 3

Polska Spółka Wydawnicza
Lublin, skrzynka pocztowa 33.

Bacność Rodacy! Bacność Rodacy! Majątki potaniały!

Jako sam pochodzący z Małopolski, otworzyłem biuro pośrednicze majątków ziemskich i proszę Szanownych Braci Małopolan o łaskawe poparcie i korzystanie z mego biura przy kupnie i sprzedaży majątków ziemskich.

Jako Małopolanin, staram się o najkorzystniejsze warunki i załatwiam wszystkie sprawy szybko i sumiennie.

Gospodarstwo 55 morgów dobrej ziemi, budynki dobre z drzewa, w tem 15 morgów łąki, 2 konie, 5 sztuk bydła. Cena 6.000 zł.

Gospodarstwo 32 morgi, w tem 3 morgi łąki, 2 morgi lasu, 1 koń, 3 sztuki bydła, maszyneryja, budynki w dobrym stanie. Cena 5.000 zł.

Gospodarstwo 42 morgi, w tem 3 morgi łąki 2 morgi lasu, budynki murowane, cała maszyneryja, 2 konie, 4 sztuki bydła. Cena 6.500 zł.

Gospodarstwo 24 morgi dobrej ziemi, w tem 2 morgi łąki, budynki murowane, ziemia i łąka w jednym planie, 1 koń, 3 sztuki bydła. Cena 4.500 zł.

48 morgów dobrej ziemi, w tem 4 morgi łąki, 2 morgi lasu, budynki murowane, cała maszyneryja, 2 konie, 5 sztuk bydła. Cena 8.000 zł.

Cegielnia parowa, do tego 80 morgów dobrej ziemi, wszelkie narzędzia ceglarskie z żywym i martwym inwentarzem. Cena 35.000 zł., wpłaty 15.000 zł.

Oprócz tych majątków mamy jeszcze 200 majątków różnej wielkości.

Ostrzegam moich Szanownych Klientów, przed ulicznymi agentami po dworcach kolejowych i ulicach, którzy narażają Klientów na wielkie nieprzyjemności. Proszę udać się wprost do naszego biura pod sądownie zapisaną firmą:

Jan Huczek i Jan Pawlak w Kępnie.

Biuro nasze znajduje się w hotelu „Józwiak“, pierwszy hotel od dworca. Na piśmienną odpowiedź prosimy załączyć 40 groszy w znaczkach pocztowych.

W razie przybycia na kupno, prosimy zabierać ze sobą do 1.000 zł., by móc zawrzeć kontrakt notarialny.

Pociąg z Krakowa o godzinie 9:30 wprost do Kępna przez Katowice, 6 godzin jazdy.

47

TARNE artykuły — niezbędne dla każdego! Poszukiwany cennik wysłać DARMO i opłacone: Dom Wydawniczy M. Piwowar i Ska, Kraków, ulica Kremetowska L. 10/P. 616 6 26

ZJEDNOCZENIE POLSKICH FABRYK MASZYN I NARZĘDZI ROLNICZYCH, SPÓŁKA AKC.

Warszawa, ul. Moniuszki L. 12

przypomina, że czas już zamawiać na sezon
znane jako najlepsze i najpraktyczniejsze

PŁUGI

fabryki

„Jan Zawadzki i Ska“

- GOSPODARZ: 1-skibowe bez przodków
- MAZURY: 2 skibowe 90 7 7
- KULTURALNE: 1-skibowe z przodkami.

Oferty na żądanie odwrotnie.

ROLNICY!

ROLNICY!

PARCELACJA!

BANK ZIEMIAN S. A.

we Lwowie, ul. Kopernika 4, II p.

sprzedaje w drodze parcelacji z obszarów dworskich (działki rolne w ramach ustawy agrarnej) w powiatach: **Przemyski, Skala, Sokal, Stanisławów, Zaleszczyki i Łuniniec**. Ułatwia uzyskanie kredytu państwowego, materiału budowlanego i zasiewów. **Posiada własny oddział zbożowy**. Cena gruntów przystępna. Spłaty rozkłada się do jednego roku. — Informacji pisemnych i szczegółowych opisów udziela się za nadesłaniem znaczka pocztowego, względnie w siedzibie Banku, oraz na parcelowanych folwarkach przez swoich delegatów. 509 10 0

WŁADYSŁAW GAWOR

konc. instalator wodociągów i kanaliz. 34

**PRACOWNIA MECHANICZNO-BLACHARSKA
ORAZ PRZYBORÓW PSZCZELNICZYCH
KRAKÓW, UL. ŚW. TOMASZA 2**

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie instalacji, wodociągów i kanalizacji.

Pokrywanie wież kościołów i dachów, oraz naprawa tychże.

Dla pszczelarzy wszelkie przybory pszczelnicze.

Dla klinik, szpitali oraz drogueryj poleca **baseny dla położeń**, blaszane i lakierowane, **termometry** zwykłe oraz kombin, **hegary** lakierowane i **kaczki**, blaszane, lakierowane. **Specjalne wanki** do moczenia nóg do kolan.

FABRYKA SUKNA I KOCÓW A. KALIŃSKI BIAŁYSTOK, UL. LIPOWA L. 29.

Celem najszerszego zapoznania Szan. Publiczności ze swojemi wyrobami, wysyłam każdemu na listowne żądanie swój **Cennik** sukna, manufaktury i koców zupełnie bezpłatnie.

Uwaga: Firma dostarczyła na zamówienie **p. prezydentowej M. Wojciechowskiej** 100 koców dla zakładu sierót w Warszawie. 514 7 10

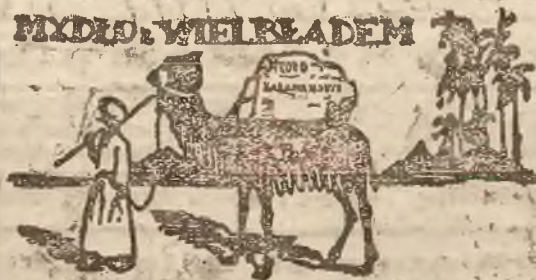
Mydło Rożnowskiego
z „wielbłądem“
jest:

**oszczędne
suche
wydajne**

Żądajcie go wszędzie!
St. Rożnowski, Kraków.

ROŻNOWSKIEGO

MYDŁO „WIELBŁADEM“

UZNANE ZA NAJLEPSZE.

Mydło Rożnowskiego
z „wielbłądem“
jest:

**tłuste
pieniące
tanie**

Żadnego innego nie bierzcie!
St. Rożnowski, Kraków.

515 6 32

**Dla zdrowych!
Dla cierpiących!
Dla chorych!**

Ważne!

Przeciw jaknajbardziej nporczy-
wym i zastarzałym wypadkom
reumatyzmu — gośca — bólów nerwowych — bólu głowy
i zębów — przeciw bólowi żył — spuchliznom — bólowi nóg —
kluciu w boku — zapaleniom stawów i tym podobnym chorobom

Uwaga!

**Dla chorych!
Dla cierpiących!
Dla zdrowych!**

chwałą ogólnie znakomity i sławny, wypróbowany w kilkuset szpitalach środek do nacierania

ICHTIOMENTOL

SKUTEK NADZWYŻAJNY! DZIAŁANIE PEWNE I SZYBKIE!

504 25 0

Jedna próba wystarczy, aby się przekonać, że tylko prawdziwy Ichtimentol Edelmana pomaga nawet w takim wypadku, gdzie inne nie pomagały. — Przeszło 15 tysięcy podziękowań i tysiące poświadczeń znakomitych lekarzy wskazują na znakomitą pomoc prawdziwego Ichtimentolu. — Główna fabryka i wysyłka prawdziwego Ichtimentolu: **Laboratorium Apteki SZYMONA EDELMANA w Samborze Nr 85.** — 5 flaszek Ichtimentolu z opłaconą pocztą i opakowaniem **zł 11.50**, 10 flaszek Ichtimentolu z opłaconą pocztą i opakowaniem **zł 22**, 25 flaszek Ichtimentolu z opłaconą pocztą i opakowaniem **zł 48**. Wysyła się za zaliczką lub za nadesłaniem należności.

Pragniecie wyleczyć się z gośca i podagry?

Rwące, kłujące bóle w członkach i stawach, obrzmiałe miejsca, zniekształcone ręce i nogi, kureze, klucie, rwanie w rozmaitych częściach ciała, nawet osłabienie wzroku występują często jako skutek cierpienia gościecowych i dnawych, które powinny być usunięte, w przeciwnym bowiem razie choroba wciąż postępuje.

PROONUJE

wyleczającą, rozpuszczającą kwas moczowy, kurację wodą mineralną, która poprawia przemianę materji i zwiększa wydzieliny, a więc żaden tak zwany uniwersalny lub tajny środek, lecz produkt, który dobroczynna matka natura udziela dla dobra cierpiącej ludzkości.

KAŻDEMU PRÓBA BEZPŁATNA

32

Napiszcie mi natychmiast a otrzymacie zupełnie gratis i franco próbę wraz z objaśnieniem za pośrednictwem moich we wszystkich krajach urzędzonych składów, i wówczas sami przekonacie się o nieszkodliwości środka tego oraz o jego szybkiej skuteczności. — **August Märzke, Berlin-Wilmersdorf, Bruchsalerstr. 5, oddział.**

KOSY

karpackie z marką »Kośnik« i »Złoty orzeł«, wyrób specjalny, podwójnie w oliwie hartowane i w ogniu czyszczone, sieka tak lekko, że nie czuć prawie w rękach przy psiankach górskich, trawach, jak i w zbożu. Każda kosa gwarantowana i w każdym czasie wolna wymiana.

Długość kos 60 65 70 75 80 85 90 95 100 110 120 cm

Cena 340 350 360 370 380 390 4 zł 410 420 450 5 zł szt.

Rabat na 10 = 1, na 20 = 3, na 30 = 5, na 40 = 7, na 50 = 9, na 100 = 20 kos darmo. Za całą należność, otrzymaną z góry, sam kosztą ponoszę. Bez zadatku nie wysyła się wcale. Młotki po 1.50 zł, kowadelko po 1 zł, kamienie czarne po 1 zł i po 1 zł 50 gr. Brzytwy po 3, 5 i 8 zł sztuka. Błaty stalowe tkaackie według rozmiaru. Cena od 5—10 zł sztuka.

Adres firmy: 506 14 20

STEFAN DOBUSZCZAK

skład fabryczny kos

p. Dolina k/Stryja, Małopolska.

Surowica przeciw różycy (czerwonce) świń

wyrobu

Państwowego Zakładu Hygieny

Warszawa, ul. Kujawska 2 (Chocimska 24)

Adres telegraficzny: „Centrepid-Warszawa“

Aptekom i lekarzom weterynarji udziela się odpowiedniego rabatu. 33

Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Ceny ogłoszeń

1 wiersz mm . . . 30 gr	1 strona 135 zł	Drobne za słowo 15 gr
1 „ tekst. . . . 45 gr	1 „ tekst. . . . 202 zł	Unieważnienie do-
1 „ 2 strona 60 gr	1 „ tytuł. . . . 270 zł	kumentów wojsk. 2 zł

Układ tabelaryczny, nadesłane i ostatnia strona 50% drożej.

Ceny ogłoszeń

Ceny powyższe obowiązują od dnia zmiany w nagłówku.

Wydawca: Ludowe Towarzystwo Wydawnicze. Odpowiedzialny redaktor: Eugenjusz Bielenin.
Czcionkami Drukarni Literackiej w Krakowie, ulica Jagiellońska L. 10, pod zarządem L. K. Górskiego